พระศรีสตรรษัศกษา

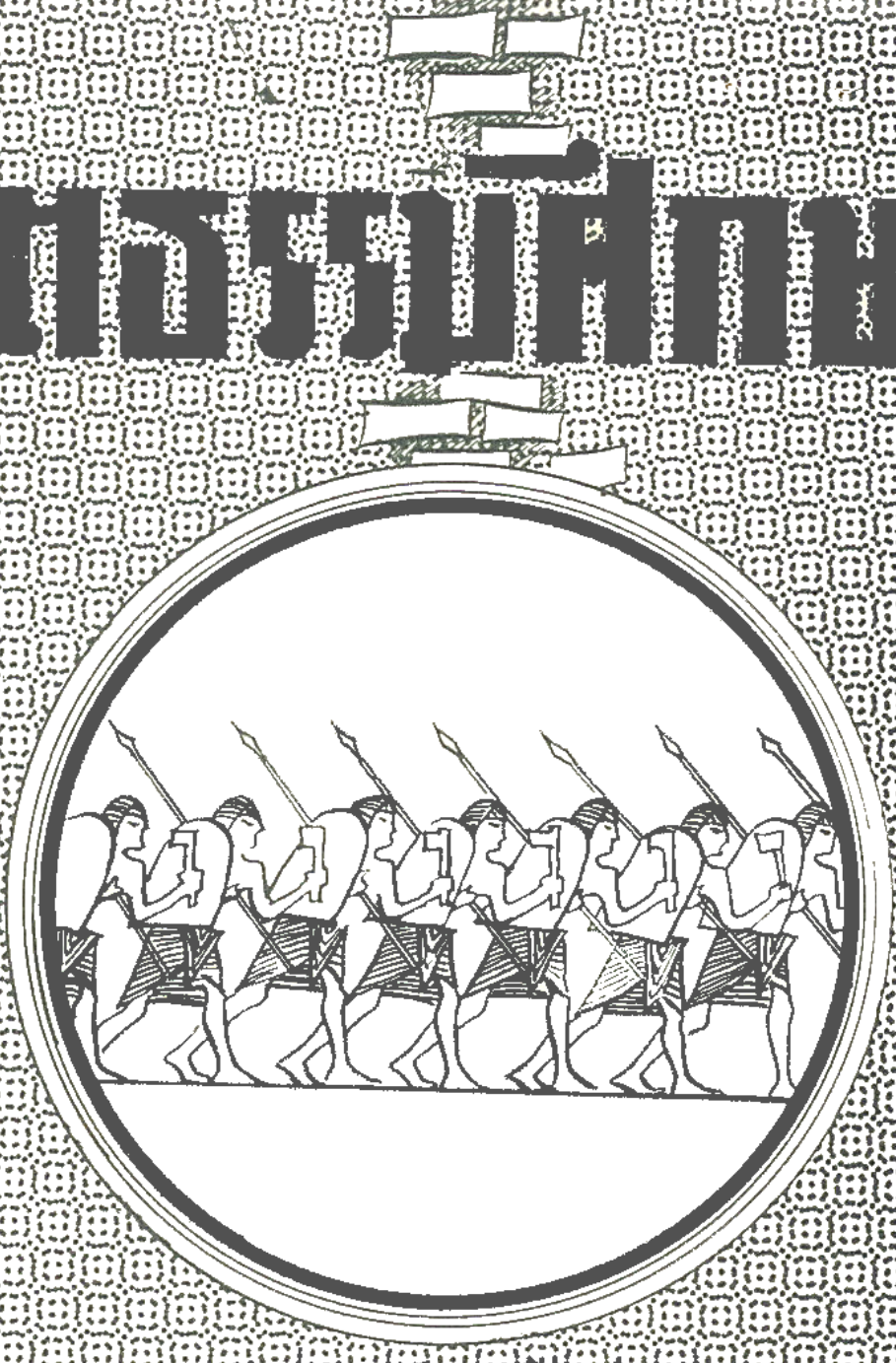

พระธรรม
ยะโรชุอะ

คู่มือครูวิวารศึกษา

พระคริสตธรรมศึกษา

พระธรรม โยชูวา

คู่มือครูรวีวารศึกษา

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนปฏิพัทธ์ กรุงเทพฯ 4

สารบัญ

แผนที่แผ่นดินคานาอัน 5
บทเรียนที่ 1 เริ่มต้นจากท่าน 6
บทเรียนที่ 2 กุญแจดอกสำคัญ 10
บทเรียนที่ 3 ทำลายสิ่งขัดขวาง 13
บทเรียนที่ 4 การเตรียมทำศึก 17
บทเรียนที่ 5 เผชิญกับ “เยรีโค” 21
บทเรียนที่ 6 ความพ่ายแพ้ที่ไม่นึกฝัน 24
บทเรียนที่ 7 บทเรียนที่มีค่าเท่าชีวิต 28
บทเรียนที่ 8 อุบายของข้าศึก 31
บทเรียนที่ 9 ชัยชนะเป็นของพระเจ้า 35
บทเรียนที่ 10 ขุนศึกวัยแปดสิบห้า 39
บทเรียนที่ 11 มารับส่วนแบ่งกันเถอะ 42
บทเรียนที่ 12 รักษาตำแหน่ง “แชมเปี้ยน” 46
บทเรียนที่ 13 บททบทวน 50

บทนำ

ไม่มียุคใดที่คริสเตียนต้องการบทเรียนเกี่ยวกับ "ความก้าวหน้า" หรือ "ชัยชนะแห่งชีวิตคริสเตียน" เท่ากับยุคปัจจุบัน คริสเตียนจำนวนไม่น้อยไม่เพียงแต่ไม่เจริญเติบโตในพระคริสต์ ยังถูกสิ่งล่อใจต่าง ๆ ชักจูงให้เหินห่างจากพระเจ้าคริสตจักรในประเทศไทยมิได้เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร มาเป็นเวลาหลายสิบปีแล้ว ท่านพึงพอใจต่อสภาวะของคริสตจักรที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้หรือ ท่านพึงพอใจต่อชีวิตคริสเตียนของท่านเองดังที่เป็นอยู่ทุกวันนี้หรือ ให้เราก้าวหน้าต่อไปเถิด ก้าวเข้าสู้ดินแดนแห่งความอุดมสมบูรณ์ ซึ่งพรั่งพร้อมไปด้วยพระพรจากเบื้องบน คริสตจักรในประเทศไทยต้องการฟื้นฟู แต่การฟื้นฟูจะต้องเริ่มต้นอยู่ที่คริสเตียนแต่ละท่านก่อน

เชื่อว่าบทเรียนชุดนี้จะให้พระพรแก่ท่านไม่มากก็น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่ผู้ที่กระหายใครจะเจริญเติบโตและก้าวหน้าในองค์พระเยซูคริสต์

โปรดอย่าลืมใช้แผนที่ประกอบขณะศึกษา จะช่วยให้ท่านติดตามเรื่องราวต่าง ๆ ได้แจ่มกระจ่างยิ่งขึ้น

ขอพระเจ้าทรงอวยพรทุก ๆ ท่านที่ใช้คู่มือเล่มนี้ เพื่อจะเป็นประโยชน์อย่างใหญ่หลวงแก่ท่านเองและแก่ผู้อื่นด้วย

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

แผนที่แผ่นดินคานาอัน

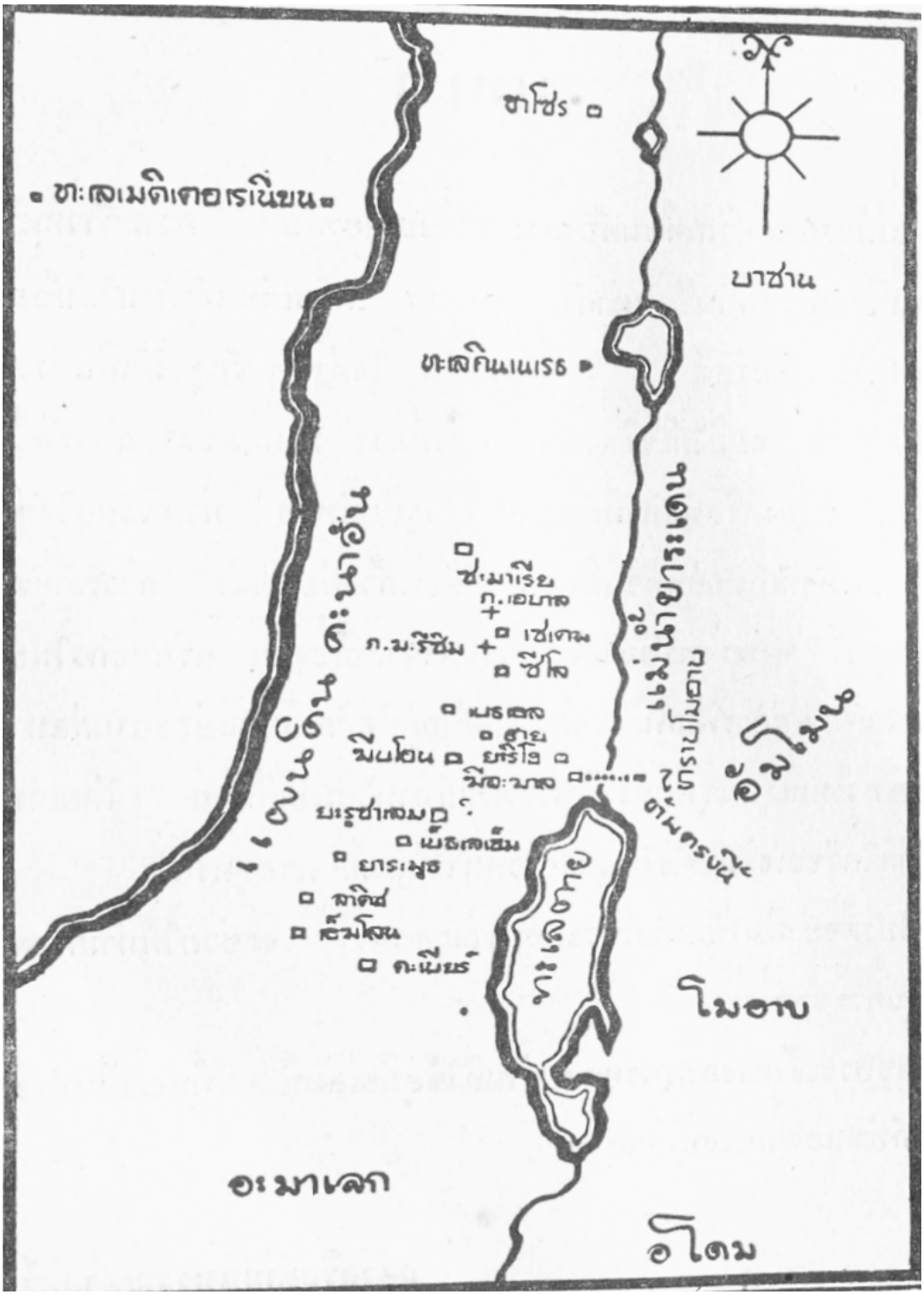

บทเรียนที่ 1 เริ่มต้นจากท่าน

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน โยชูวา 1:1-10

"เมื่อความดีสูงเท่าศอก ความชั่วมักสูงเท่าวา" ภาษิตนี้มีส่วนถูกต้องมาก "ความดี" และ "ความชั่ว" ดุจนักกีฬาที่แข่งขันกันอยู่เสมอ แต่ดูประหนึ่งว่า "ความชั่ว" มีชัยต่อ "ความดี" เกือบทุกครั้ง ดูได้จากเหตุการณ์รอบ ๆ ตัวเราเมื่อสิบปีก่อน มนุษย์ตระหนักถึงความยุติธรรม ความเห็นแก่ตัว ความโหดร้ายทารุณการทรยศคดโกงและความชั่วอื่น ๆ พยายามหาทางกำจัดสิ่งเหล่านี้ให้น้อยลงไป โดยวางนโยบายยกระดับการศึกษา การครองชีพ การอุตสาหกรรม เป็นต้น แต่สังคมมนุษย์ยิ่งเจริญก้าวหน้าขึ้นเพียงใด ความชั่วก็เพิ่มทวีคุณมากขึ้น เป็นที่ยอมรักว่า ศีลธรรมและจริยธรรม ของมนุษย์ปัจจุบันตกต่ำยิ่งกว่ามนุษย์ในสมัยสิบปีก่อนมาก เพราะเหตุที่คริสเตียนทุกคน ต้องคลุกคลีกับสังคมมนุษย์เสมอ จึงพบปัญหาลำบากใจอย่างหนึ่งคือ "จะดำเนินชีวิตคริสเตียนด้วยชัยชนะอย่างไร?" หรือ "คริสเตียนจะเอาชนะความชั่วที่อยู่รอบด้านได้อย่างไร?" เราทราบว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องที่ง่าย มีกี่ครั้งที่เราต้องพ่ายแพ้ต่อการทดลอง ที่เราอ่อนแอท้อถอย ที่เรากลับไปรักฝ่ายโลก

พระธรรมโยชูวา เป็นหนังสือบันทึกประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลตอนเข้าสู่ดินแดนคานาอัน แผ่นดินซึ่งพระเจ้าทรงสัญญาไว้ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ต่อจากเมื่อโมเสสนำชาวอิสราเอลออกจากอียิปต์ เดินทางวกวนอยู่ในป่ากันดารถึงสี่สิบปีเหตุการณ์ตอนที่ชาวอิสราเอลออกจากอียิปต์ พ้นจากการเป็นทาสของกษัตริย์ฟาโรห์ เปรียบได้กับคริสเตียน ที่ออกจากโลกแห่งความบาปพ้นจากการเป็นทาสของพญามารซาตาน และเหตุการณ์ตอนที่ชาวอิสราเอลเดินทางเข้าสู่ดินแดนแห่งชัยชนะ

เมื่อเปรียบกับจุดหมายปลายทางของคริสเตียน บางคนให้ความเห็นว่าดินแดนคานาอันเปรียบเหมือนเมืองสวรรค์ การเปรียบเทียบเช่นนี้ อาจเป็นคำสอนที่ดี แต่ไม่ค่อยถูกต้องนัก เพราะดินแดนคานาอันเต็มไปด้วยการต่อสู้ แต่เมืองสวรรค์หามีการต่อสู้เช่นนั้นไม่ การเปรียบเทียบดินแดนคานาอันเป็นชัยชนะแห่งชีวิตคริสเตียนจึงเป็นคำสอนที่เหมาะสมกว่า ตั้งแต่บทที่หนึ่งและบทต่อ ๆ ไป ท่านจะเห็นวิธีที่ชาวอิสราเอลเอาชนะศัตรูในดินแดนคานาอัน จนกระทั่งเข้าสู่สันติภาพ ซึ่งเป็นบทเรียนสอนให้คริสเตียนทุกคนรู้จักวิธีเอาชนะศัตรู ที่อยู่รอบ ๆ นับเป็นบทเรียนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับคริสเตียนทุกคนในยุคนี้

จะเริ่มต้นจากที่ใดดี?

หากท่านสำนึกถึงความพ่ายแพ้แห่งการดำรงชีวิตคริสเตียนของท่าน อยากจะตั้งต้นใหม่ แต่ไม่ทราบจะเริ่มที่ใดดี เรามีคำแนะนำสองประการสำหรับท่าน คือ

หนึ่ง เริ่มต้นจากประเทศอียิปต์ แล้วติดตามโมเสส ข้ามทะเลแดงให้พ้นจากอียิปต์ หมายถึงการหลุดพ้นจากการเป็นทาสของความบาป ท่านเชื่อว่าท่านพ้นจากอำนาจของมารแล้วหรือยัง โดยการต้อนรับพระเยซูคริสต์ เป็นพระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวของท่าน นี่คือจุดเริ่มต้นของชัยชนะทั้งหมด หากท่านไม่มีความแน่ใจในข้อนี้ก็เป็นการยากที่จะดำเนินก้าวต่อไป พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวว่า ทุกคนที่รับเชื่อพระเยซูคริสต์ในจิตใจและรับด้วยปากว่า พระองค์คือพระผู้ช่วยให้รอดของเขา เขาก็ได้รับความรอด (ดูโรม 10: 9, 10)

สอง เริ่มต้นจากริมฝั่งจอร์แดน

พระเจ้าทรงมีพระประสงค์จะนำชนชาติอิสราเอลให้เข้าสู่ดินแดนคานาอัน เมื่อสี่สิบปีก่อน แต่พวกเขามาถึงริมฝั่งแม่น้ำยาระแดนเท่านั้น จนกระทั่งโมเสสผู้นำของอิสราเอลสิ้นชีพ พระเจ้าทรงแต่งตั้งผู้นำอีกคนหนึ่งขึ้นแทน คือ โยชูวา แล้วพระองค์ทรงใช้โยชูวานำชาวอิสราเอลเข้าสู่ดินแดนคานาอัน ซึ่งท่านได้อ่านจากโยชูวาบทที่หนึ่งแล้ว

มีบทเรียนสามประการที่ท่านต้องเรียนรู้จากบทนี้ คือ

ประการแรก "จงยกข้ามแม่น้ำจอร์แดน" (1:1-6)

พระเจ้าไม่มีพระประสงค์เพียงจะช่วยให้คริสเตียนรอดพ้นจากความผิดบาปเท่านั้น แต่ทรงปรารถนาจะช่วยให้คริสเตียนได้รับชัยชนะจากความบาป ให้รู้จักดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง แต่มีคริสเตียนมากมายพึงพอใจต่อการเป็นอยู่ของชีวิตที่เต็มไปด้วยความพ่ายแพ้ โดยให้เหตุผลง่าย ๆ ว่า ไม่มีทางที่จะดำเนินชีวิตคริสเตียนที่ดีครบถ้วนได้หรอก สิ่งล่อใจต่าง ๆ รอบข้างและความสุขสำราญของฝ่ายโลก จะระงับความต้องการของตนได้อย่างไร มีน้อยคนที่เห็นความสำคัญของการข้าม "แม่น้ำจอร์แดน" ไปสู่ชีวิตแห่งชัยชนะ และยิ่งมีน้อยคนที่เชื่อว่าตนอาจเอาชนะความชั่วทุกอย่างได้

เหตุผลที่ชาวอิสราเอลไม่อาจเดินทางเข้าสู่ดินแดนคานาอันได้ ก็เพราะความไม่เชื่อ เมื่อโมเสสส่งคนไปสอดแนมดินแดนคานาอัน พวกเขากลับมารายงานว่าไม่มีทางที่จะเข้าไปได้ เพราะผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น รูปร่างสูงใหญ่น่ากลัว ทั้งมีเมืองที่มีกำแพงป้อมปราการอันมั่นคงแข็งแรง มีผู้สอดแนมเพียงสองคนเท่านั้น คือโยชูวา และคาเล็บ ที่กล้ามารายงานข่าวอันปีติยินดีเกี่ยวกับความอุดมสมบูรณ์ของดินแดนนั้น ซึ่งชาวอิสราเอลจะต้องเข้าไปครอบครองให้ได้ ชาวอิสราเอลไม่ฟังข่าวดีของ โยชูวา

และคาเล็บเลย กลับโกรธเคือง ที่เขาทั้งสองบอกให้พวกเขาเข้าไปยึดแผ่นดินคานาอัน ถึงกับจะเอาก้อนหินขว้างเขาทั้งสองเสีย ชาวอิสราเอลพึงพอใจ ที่จะอยู่ในป่ากันดารต้องพบกับความทุกข์ลำบากมากมาย พวกเขาต้องวกวนอยู่ในป่ากันดารนั้นสี่สิบปี และพบความตายในที่สุด ชาวอิสราเอลที่พระเจ้าทรงใช้ให้โยชูวานำเข้าสู่คานาอันนั้นเป็นชนรุ่นใหม่ คนรุ่นเก่าซึ่งไม่เชื่อฟังพระเจ้า และมีความเกรงกลัวต่อชาวคานาอันได้ตายสิ้นในป่า ยังเหลือแต่คาเล็บ โยชูวา ที่มีความเชื่อในพระเจ้า

พระเจ้าตรัสแก่โยชูวาว่า "จงข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้ กับพลไพร่ทั้งปวงเหล่านี้ไปยังแผ่นดินซึ่งเรายกให้แก่เขา...จงมีกำลังใจเข้มแข็งและมีใจกล้าเถิด..."

แม้ท่านพึงพอใจต่อความเป็นอยู่ของท่าน ไม่ยอมทำตามคำสั่งของพระเยซูคริสต์ ไม่ดำรงชีวิตคริสเตียนตามที่พระองค์ทรงต้องการ แต่ท่านไม่อาจปฏิเสธว่าท่านไม่มีความสุขใจ ความมั่นใจในชีวิตอย่างแท้จริง แม้ท่านจะรอดแล้วอย่างไม่มีข้อสงสัย แต่ท่านก็ยังรับความทุกข์ลำบากทางจิตใจ เหมือนคนที่ยังไม่รอด พระเยซูคริสต์ทรงบอกท่านวันนี้ "ให้ข้ามแม่น้ำจอร์แดน" เข้าสู่ดินแดนคานาอัน ซึ่งพระองค์ได้ทรงสัญญาจะประทานให้

ประการที่สอง (7-9) "หนังสือกฎหมายนี้อย่าให้ขาดจากปากของเจ้าแต่เจ้าจงตรึกตรองในกฎหมายนั้น ทั้งวันและคืน..." (ข้อ 8)

หากท่านนึกถึงความสำคัญ ที่จะต้องข้าม "จอร์แดน" ไปรับชัยชนะ และสันติสุขในชีวิตคริสเตียนแล้ว จงเริ่มต้นเดิน โดยอ่านพระคำของพระเจ้าด้วยใจเคารพและด้วยในกระหาย ความพ่ายแพ้ที่ท่านได้ประสบมา อาจเนื่องจากท่านมิได้เอาใจใส่ต่อพระวจนะของพระเจ้าไม่ว่าจะเป็นการอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ หรือการฟังเทศน์หรือการศึกษาพระวจนะของพระเจ้าด้วยกัน การอ่านชนิดที่เป็นเพียงพิธีรีตอง หรือการศึกษาอย่างขอไปที ไม่อาจช่วยท่านได้ ถ้าร่างกายของท่านไม่ได้รับอาหารที่ดีหรือรับประทานไม่เพียงพอ เหมือนดังที่ท่านอ่านพระวจนะของพระเจ้า ก็อย่าหวังเลยว่าท่านจะออกไปรบชนะศึกได้ ด้วยท่านไม่อาจแม่กระทั่งจะพยุงตัวเดินให้ตรงได้ จะคิดต่อสู้กับศัตรูที่เข้มแข็งได้อย่างไร จงเริ่มต้มบำรุงร่างกายฝ่ายวิญญาณจิตก่อนสิ่งอื่นใดดังที่พระเจ้าทรงสั่งโยชูวาก่อนเดินทาง

ประการที่สาม (10-18) "โยชูวา จึงได้บัญชาแก่นายกองพลไพร่นั้น..." (10)

โยชูวา มิได้บ่นหรือตกใจกลัวเหมือนชาวอิสราเอลอื่น ๆ ด้วยเขาเชื่อคำสัญญาของพระเจ้า ที่ตรัสแก่เขาว่า "เราได้อยู่กับโมเสสฉันใด เราจะอยู่กับเจ้าฉันนั้น... จงมีกำลังเข้มแข็งและมีใจมั่นคง อย่าสดุ้งตกใจกลัวเลย" เขาทำตามคำสั่งของพระเจ้า บัญชาให้นายทัพนายกอง และพลไพร่ให้เตรียมตัวพร้อมที่จะเดินทางข้ามแม่น้ำจอร์แดน ไปสู่ดินแดนที่พระเจ้าทรงสัญญาให้ นายกองและพลไพร่ทุกคนเชื่อฟังเขา ต่างเตรียมตัวที่จะข้ามจอร์แดนเข้ายึดดินแดนคานาอัน

พระเจ้าทรงสัญญาว่า จะประทานชัยชนะให้แก่ท่าน ไม่ทรงปรารถนาให้ท่านเป็นคริสเตียนที่พ่ายแพ้ จงเริ่มต้นบำรุงและบริหารร่างกายฝ่ายวิญญาณจิตก่อนสิ่งอื่นใดโดยเอาใจใส่ต่อพระวจนะของพระองค์แล้วปฏิบัติตามทันที "ชัยชนะ" มิใช่เริ่มต้นจากสิ่งแวดล้อม จากคริสเตียน แต่เริ่มต้นจากท่านเอง

บทเรียนที่ 2 กุญแจดอกสำคัญ

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน โยชูวา 2: 1-8, 15-18

ไม่ว่างานอะไรก็ตาม การเริ่มต้นเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะ "การเริ่มต้นที่ดีก็เท่ากับสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง" ในการสร้างตึกรามบ้านช่อง หากงานเริ่มต้น คือการวางรากฐานมั่นคงแข็งแรง ตึกที่ก่อสร้างก็จะมั่นคงแข็งแรงในการสงครามก็เช่นเดียวกัน หากได้รับชัยชนะในสนามรบครั้งแรกที่ทำการรบ เหล่าทหารก็มีกำลังใจบุกบั่นสู้รบต่อไป

เมื่อพระเจ้าสั่งให้โยชูวา นำพวกอิสราเอลข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปสู่ดินแดนที่พระเจ้าทรงสัญญา โยชูวาปฏิบัติตามทันที โดยสั่งรวมพลอย่างเร่งด่วน เตรียมพร้อมที่จะเข้าสู่แผ่นดินคานาอันโดยไม่สงสัยหรือหวาดกลัวต่อภัยอันตราย หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเขาจะพบข้างหน้า นี่คือกุญแจดอกสำคัญ ที่ไขไปสู่ชัยชนะและเป็นการเริ่มต้นที่ดีที่สุด เพราะเขามีความเชื่อ พระเจ้าจึงอาจใช้เขาทำการใหญ่นำชาวอิสราเอล ข้ามไปสู่ดินแดนที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ กุญแจดอกสำคัญที่ไขไปสู่ความสำเร็จแห่งชีวิตคริสเตียนก็คือ ความเชื่อเช่นกัน แต่ความเชื่อคืออะไร และอาจนำให้เกิดผลอย่างไร เราจะได้ศึกษาในบทนี้

ก.ความเชื่อคืออะไร (8-11)

พระธรรมเฮ็บรายให้คำจำกัดความว่าความเชื่อ "คือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นความรู้สึกอย่างแน่นอนว่าสิ่งที่ยังมิได้เห็นนั้นมีจริง" (ฮีบรู 11:1)

ถ้าจะให้คำจำกัดความข้อนี้ เราจะได้ดังนี้ "ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่ยังไม่ได้เห็น" การกระทำของราหับเป็นตัวอย่างที่ดี ช่วยให้เราเข้าใจความหมายของข้อนี้ได้ดีขึ้น

ก่อนโยชูวานำชาวอิสราเอลทั้งหมด ข้ามแม่น้ำจอร์แดน เขาได้ส่งผู้สอดแนมสองคนล่วงหน้าไปสืบดูลาดเลาในเมืองเยรีโคเสียก่อน ผู้สอดแนมทั้งสองคงจะว่ายข้ามแม่น้ำแล้วเข้าไปพักในบ้านของหญิงโสเภณีคนหนึ่งชื่อราหับ ชาวเมืองเยรีโคทราบความลับของชายทั้งสอง จึงรีบนำความไปแจ้งแก่เจ้าเมือง เจ้าเมืองจึงสั่งให้คนไปจับชาวอิสราเอลทั้งสองที่บ้านราหับ แต่ราหับรีบซ่อนตัวทั้งสองไว้บนหลังคาบ้านแล้วบอกว่าผู้ที่มาจับว่า คนทั้งสองได้ออกจากบ้านไปแล้ว แต่ไปทางไหนหล่อนไม่ทราบให้พวกเขารีบติดตามไปเถิด พวกเขาจึงออกจากที่นั่น ตามไปทางริมน้ำจอร์แดน

เหตุที่ราหับซ่อนตัวผู้สอดแนมทั้งสองไว้ เพราะหล่อนทราบและแน่ใจว่าพระเจ้าทรงยกเมืองเยรีโคให้แก่ชนชาติอิสราเอล ชาวเมืองเยรีโคจะต้องพินาศเป็นแน่ในไม่ช้านี้ เหตุใดราหับจึงมีความแน่ใจเช่นนั้น ให้เรามาฟังจากปากคำของราหับเอง

เมื่อผู้ที่ตามจับชายทั้งสองจากไปแล้ว ราหับขึ้นไปหาพวกเขาบนหลังคา บอกให้ทราบถึงสิ่งที่หล่อนและชาวเมืองได้ยินเกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ที่ได้นำชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์ ทรงบันดาลให้น้ำในทะเลแดงแห้งเป็นทาง และได้ทรงช่วยพวกเขาทำลายศัตรูที่ขวางทาง จากเรื่องที่ได้ยินนี้ทำให้หล่อนแน่ใจว่า ชาวอิสราเอลก็จะข้ามแม่น้ำจอร์แดนมาทำลายเมืองเยรีโคให้ราบเรียบ

จากคำกล่าวของราหับ เราอาจจะสรุปได้ว่า ราหับมีความเชื่อ เพราะหล่อนแน่ใจในสิ่งที่ยังไม่ได้เห็น แต่มีข้อสังเกตอยู่สองประการ คือ หนึ่งแม้หล่อนไม่ได้เห็นสิ่งที่เกิดขึ้น แต่หล่อนได้ยินและมีหลักฐานยืนยัน ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความเชื่อพระเยซูคริสต์มิได้ทรงให้เราเชื่อในสิ่งที่นอกเหนือจากคำสอน ในพระดำรัสของพระองค์แม้เราไม่เคยเห็นฤทธิ์อำนาจและการอัศจรรย์ของพระองค์ แต่สิ่งเหล่านั้น ได้บันทึกในพระคริสตธรรมคัมภีร์ แม้เรายังไม่ได้รับพระพรหลายอย่าง ซึ่งเราควรจะรับ แต่พระเยซูคริสต์ทรงสัญญาจะประทานพระพรเหล่านั้นให้พระวจนะของพระองค์ เรามีหลักฐานยืนยัน ในพระสัญญาของพระองค์ แม้เราจะยังไม่ได้เห็น แต่หลักฐานเหล่านี้ทำให้เราแน่ใจว่า สิ่งที่ไม่ได้เกิดขึ้นนั้นเป็นจริง

การแน่ใจในสิ่งที่ยังไม่ได้เห็นจึงได้เป็นความเชื่อที่งมงาย แต่เป็นความเชื่อที่มีหลักฐานอ้างอิงคือพระวจนะของพระเจ้า ท่านเชื่อว่าพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ คือ พระดำรัสของพระเจ้าไหม? ท่านเชื่อพระสัญญาทุกข้อ ของพระเยซูว่าเป็นความจริงไหม? หลักฐานทุกอย่างในพระดำรัสของพระเจ้า พอจะช่วยให้ท่านชนะเหตุผลของตัวเองได้ไหม? ความเชื่อนี้คือ กุญแจไขไปสู่ประตูแห่งชัยชนะ

ราหับเชื่อว่า สิ่งที่หล่อนยังไม่ได้เห็นเป็นจริงได้ เพราะหล่อนมีความแน่ใจในพระเจ้า หล่อนกล่าวว่า “ด้วยข้าพเจ้าทั้งหลาย ได้ยินเรื่องที่พระเยโฮวา ทรงบันดาลให้น้ำทะเลแห้งไปข้างหน้าท่าน” (ข้อ 10) หล่อนมิได้แน่ใจในชนชาติอิสราเอล แต่ในใจพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ เราเกิดมีความเชื่อ และความแน่ใจในสิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้น นอกจากเป็นเพราะมีหลักฐานยืนยัน ในพระวจนะของพระองค์แล้ว ยังเป็นเพราะเรามีพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ ผู้ทรงบันดาลให้ทุกอย่างเกิดขึ้นได้ แม้ในสิ่งที่เกินความเข้าใจของเรา หลายครั้งที่ความเชื่อของเรา อ่อนแอเพราะเราคิดในเหตุผลของมนุษย์ ไว้วางใจความสามารถของมนุษย์ แทนที่จะเชื่อพึ่งในองค์พระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งกระทำทุกอย่างได้ และไม่มีอะไรเป็นไปไม่ได้สำหรับพระองค์ นี่คือความเชื่อของราหับ และควรจะเป็นความเชื่อของคริสเตียนด้วย

ข.ความเชื่อกับความประพฤติ

ผู้ที่มีความเชื่อ จะต้องประพฤติตามความเชื่อให้เป็นที่ปรากฏแก่คนทั้งหลาย “ด้วยว่ากายอันปราศจิตวิญญาณ ตายแล้วฉันใด ความเชื่ออันปราศจากการประพฤติก็ตายแล้วฉันนั้น” (ยากอบ 2:26)

ราหับมีความเชื่อ เพราะแน่ใจว่าสิ่งที่หล่อนยังไม่ได้เห็นนั้น จะเกิดขึ้นจริงและหล่อนยังแสดงความเชื่อออกมาให้เห็นโดยการประพฤติด้วย คือ

1. เปลี่ยนแปลงจากจงรักภักดีต่อเจ้าเมืองเยรีโค มาจงรักภักดีต่อชาวอิสราเอล การกระทำเช่นนี้เป็นการเสี่ยงไม่น้อย เพราะหากเจ้าเมืองทราบความจริงว่าราหับโกหก ซ่อนผู้สอดแนมไว้ในบ้าน หล่อนจะต้องได้รับอันตรายถึงชีวิต แต่ด้วยความเชื่อว่า พระเจ้าจะทำลายเมืองเยรีโคในไม่ช้านี้ โดยน้ำมือของชาวอิสราเอลราหับยอมเสี่ยงทุกอย่างหันจากการเชื่อพึ่งในเจ้าเมืองเยรีโค มาเชื่อพึ่งชาวอิสราเอลหากท่านเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ ท่านก็จะต้องประพฤติเช่นเดียวกับราหับ คือ มอบความจงรักภักดีทั้งสิ้น ให้แก่พระเยซูคริสต์แต่ผู้เดียว การกระทำเช่นนี้อาจหมายถึงการละทิ้งเพื่อนบางคน การงดเว้นจากการเที่ยวเตร่ในที่บางแห่ง การหันหลังให้แก่ความผิดบาปทางฝ่ายโลก ท่านจะต้องเลือกเอาทางใดทางหนึ่ง จงรักภักดีต่อพระเยซูคริสต์ หรือจงรักภักดีต่อความผิดบาปและความรักสิ่งของในโลกนี้ จะเลือกเอาทั้งสองอย่างไม่ได้ ถ้าราหับเลือกเข้าข้างเจ้าเมืองเยรีโค ก็จะเลือกเข้าข้างชาวอิสราเอลไม่ได้เป็นอันขาด

2. หล่อนไว้วางใจในผู้สอดแนมทั้งสองว่าจะทำตามสัญญา (12-14) สิ่งที่น่าชมเชยที่สุด อย่างหนึ่งเกี่ยวกับการอ้อนวอนของราหับคือ หล่อนได้อ้อนวอนเพื่อบิดามารดา และญาติพี่น้องของหล่อนด้วย หล่อนมิได้เป็นคนเห็นแก่ตัว อ้อนวอนผู้สอดแนมทั้งสอง ให้ช่วยหล่อนคนเดียว หรือหนีตามผู้สอดแนมไปตามลำพัง แต่หล่อนคิดถึงบิดามารดาและญาติพี่น้องทุกคน ท่านคิดถึงคนอื่น อยากจะให้คนอื่นได้พบสันติสุข ดังที่ท่านได้พบใหม่ ท่านเชื่อและไว้วางใจในพระเยซูคริสต์ไหม ว่าพระองค์จะช่วยท่าน และพร้อมทั้งครอบครัวของท่านด้วย

3. หล่อนปฏิบัติตามคำสั่งทุกประการของผู้สอดแนม (15-21) ก่อนที่ชายทั้งสองจะจากไป โดยราหับช่วยเอาเชือกหย่อนคนทั้งสองลงทางหน้าต่างบนกำแพงเมือง ผู้สอดแนมทั้งสองแนะนำให้หล่อนเอาเชือกสีแดงจัดผูกไว้ที่หน้าต่าง ซึ่งได้หย่อนพวกเขาลงไป แล้วรวบรวมบิดามารดาและญาติพี่น้องทุกคน ให้เข้าไปอยู่ในบ้านนั้นเมื่อชาวอิสราเอลเห็นสัญญาลักษณ์นี้ ก็จะไม่ทำอันตรายผู้หนึ่งผู้ใดที่อยู่ใต้ชายคานั้นราหับปฏบัติตามคำแนะนำทุกประการ ประชาชนที่เดินผ่านไปในเมืองเห็นเชือกสีแดงซึ่งราหับผูกไว้ที่หน้าต่าง คงจะซุบซิบนินทากันหรือหัวเราะว่า ราหับเสียสติไปเสียแล้วแต่ราหับทราบดีในสิ่งที่หล่อนกำลังกระทำ และความเชื่อนั้นได้ช่วยหล่อน พร้อมทั้งครอบครัวของหล่อนให้รอดชีวิต

หากท่านเป็นคริสเตียนธรรมดาหรือคริสเตียนที่รักฝ่ายโลก ชาวโลกจะไม่สนใจท่านเท่าใดนัก และอาจจะชมเชยท่าน แต่ตราบใดที่ท่านคิดจะเดินทางสู่ “คานาอัน” พยายามมีชีวิตตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ คำซุบซิบนินทาคำหัวเราะเยาะก็จะเกิดขึ้นแต่หากท่านทราบดีในสิ่งที่ท่านกำลังทำอยู่ ความเชื่อนั้นจะนำชัยชนะมาสู่ท่าน

บทเรียนที่ 3 ทำลายสิ่งขัดขวาง

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน โยชูวา 3: 1-5, 15-17; 4:4-7, 14

"ชีวิตคือการต่อสู้" คงจะเป็นคำกล่าวที่ไม่ผิดจากความจริง ไม่ว่าท่านจะมีฐานะตำแหน่งใด มีวิชาความรู้ สติปัญญามากมายเพียงใด บางครั้งบางคราวท่านจะพบอุปสรรคขัดขวาง ทำให้ท่านเกิดความยากลำบากใจ ต้องดิ้นรนต่อสู้ เพื่อเอาชนะอุปสรรคเหล่านั้นในชีวิตบางคน ดูเหมือนจะเต็มไปด้วยความยากลำบาก และอุปสรรคขัดขวางไปเสียทุกอย่าง จึงรู้สึกท้อแท้ใจทำให้เกิดความคิดว่า ตนไม่เป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า หรือ พระเจ้าไม่ยุติธรรม บทเรียนวันนี้ คงจะช่วยให้ท่านทราบคำตอบเกี่ยวกับการเผชิญขวากหนามแห่งชีวิตหลายอย่าง (3:1-13) รุ่งเช้าอีกวันหนึ่ง หลังจากผู้สอดแนมทั้งสองได้กลับมารายงานเกี่ยวกับสิ่งที่ได้พบเห็นในเมืองเยรีโคแล้ว โยชูวาก็สั่งชาวอิสราเอลเดินทางเข้าสู่แดนคานาอัน เมื่อใกล้จะเข้าสู่ดินแดนคานาอัน และที่พวกเขาตั้งค่ายอยู่ มีแม่น้ำจอร์แดน ขวางกั้น แม่น้ำมีความกว้างประมาณ 90-100 ฟุต ส่วนลึกประมาณ 3-12 ฟุต ขณะนั้นเป็นเวลาฤดูน้ำท่วม น้ำได้ท่วมเต็มตลิ่งทั้งสองฟากทำให้แม่น้ำกว้างและลึกขึ้น กระแสน้ำไหลเชี่ยวมาก แม้คนที่แข็งแรงและเชี่ยวชาญในการว่ายน้ำ ก็รู้สึกลำบากใจไม่น้อยในการว่ายข้ามไปสู่อีกฟากหนึ่ง แต่ชาวอิสราเอลนอกจากประกอบด้วยชายที่แข็งแรงสามารถจับอาวุธต่อสู้ศัตรูได้แล้ว ยังประกอบด้วยสตรีทั้งสาวและแก่ กับเด็ก ๆ อีกเป็นจำนวนหมื่น ๆ คน นับเป็นปัญหาใหญ่ที่ผู้นำต้องคบคิด

แม่น้ำจอร์แดน กลายเป็นอุปสรรคใหญ่ต่อการเข้าสู่ดินแดนคานาอัน แผ่นดินซึ่งพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานให้ เพราะพวกเขาทำผิดหรือเพราะพวกเขาไม่ดำเนินตามน้ำพระทัยของพระเจ้าหรือ หามิได้ พวกเขาได้ปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้าทุกประการและโยชูวาผู้นำยังเต็มไปด้วยความเชื่อ นี่เป็นบทเรียนที่ทุกท่านพึงจำไว้ การที่มีความเชื่อและการดำเนินตามน้ำพระทัยของพระเจ้าทุกอย่าง หาได้ทำให้เราหลีกพ้นจากอุปสรรคที่ขัดขวางทางชีวิตใหม่ หรืออีกนัยหนึ่ง การมีอุปสรรคขัดขวางและความทุกข์ยากลำบาก ก็มิได้เป็นสิ่งแสดงว่า ท่านมิได้ดำเนินอยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปพระเจ้าทรงให้ความลำบากต่าง ๆ เกิดขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์แก่คริสเตียนทุกคนซึ่งท่านจะเห็นในตอนท้ายของบทนี้

ชาวอิสราเอล ชนะอุปสรรคอันใหญ่หลวงนี้ได้อย่างไร ให้เรามาศึกษาดูการข้ามแม่น้ำจอร์แดน ซึ่งแบ่งเป็นสามระยะ คือ ก่อนข้าม เวลาข้าม และหลังข้าม

ก. ก่อนข้าม

เมื่อเดินทางถึงชายฝั่งแม่น้ำจอร์แดน โยชูวาสั่งให้หยุดพักที่นั่นสามวัน เพื่อเตรียมจิตใจของชาวอิสราเอลทุกคนให้พร้อม เขาบอกแก่ชาวอิสราเอลทุกคนให้คอยติดตามหีบไมตรี ซึ่งพวกปุโรหิตจะแบกนำล่วงหน้า และกำชับอย่าให้เข้าใกล้หีบไมตรีจนเกินไป เพื่อทุกคนจะมองเห็นหีบไมตรีได้อย่างชัดเจน

หีบไมตรี เป็นหีบที่บรรจุพระราชบัญญัติของพระเจ้าและเป็นสัญลักษณ์แห่งการทรงสถิตอยู่ด้วยของพระองค์ ก่อนที่พวกอิสราเอลจะมีหีบไมตรี พระเจ้าทรงนำพวกเขาโดยเสาเฆมและเสาไฟ ต่อมาพระเจ้านำพวกเขา โดยใช้หีบไมตรี ชาวอิสราเอลทุกคนจะต้องมองดูหีบไมตรีและดำเนินตามทุกย่างก้าว โยชูวากำชับว่า ต้องติดตามหีบไมตรีนั้นให้ดี "เพื่อจะรู้จักทาง เพราะว่าแต่ก่อนพวกท่านหาได้เคยเดินทางนี้ไม่" แม้โยชูวาเองก็ไม่รู้จักทางนั้น มีพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่ทราบทุกอย่าง

พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับพวกอิสราเอล และพวกอิสราเอลติดตามการทรงนำของพระองค์นี่คือเคล็ดลับแห่งชัยชนะ พระเจ้าก็ทรงสถิตอยู่ในคริสเตียนทุกคน คอยเป็นผู้นำในทุกวิถีทาง ทั้งทางที่เรารู้จักและไม่รู้จัก ไม่ว่าจะมีอุปสรรคขัดขวางมากมายเพียงใด มีเหตุการณ์อันเลวร้ายที่ไม่นึกฝันเกิดขึ้นเช่นใด จงระลึกเสมอว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเรา ทรงเป็นผู้นำทางเรา ไม่ว่าจะเข้าใจหรือไม่ก็ตาม อย่างเป็นทุกข์กังวลใจมากนักจงเพ่งตามองดูการทรงนำของพระเจ้าติดตามพระองค์ทุกย่างก้าว เชื่อฟังไว้วางใจในพระองค์ แล้วท่านจะพบสันติสุข มีพระองค์เจ้าเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่อาจจะนำท่านในทางที่ถูกต้อง "เพราะว่าแต่ก่อนพวกท่านหาได้เคยเดินทางนี้ไม่"

โยชูวา ยังบัญชาให้พลไพร่ทุกคน "ชำระตัวเสียก่อน" "การชำระตัว" นี้ มิได้หมายถึงการอาบน้ำถูตัว หรือการผลัดเปลี่ยนเสื้อผ้า แต่หมายถึงการชำระตัวทางฝ่ายวิญญาณจิต ชาวอิสราเอลทุกคนจะต้องสำรวมจิตใจของตนจำเพาะพระเนตรพระเจ้าละทิ้งความชั่วและการประพฤติทุกอย่างที่ไม่ดีเสีย แล้วเชื่อฟังไว้วางใจในพระเจ้าผู้ทรงทำการอัศจรรย์ในท่ามกลางพวกเขา

ความบาปไม่ว่าจะเล็กน้อยเพียงใด อาจเป็นอุปสรรคขัดขวางทำให้เราไม่อาจเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า และไม่อาจติดตามการทรงนำของพระองค์ หากท่านต้องการติดตามพระองค์ จง "ชำระตัว" สำรวจจิตใจของตนเองก่อนว่า มีสิ่งใดในชีวิตประจำวัน จะเป็นการพูดก็ดี การประพฤติก็ดี อาจเป็นอุปสรรคขัดขวางทำให้ท่านไม่เข้าใจน้ำพระทัยพระเจ้า จงสารภาพผิดต่อพระองค์ หากท่านมีความเชื่อในพระองค์น้อยเกินไป จงทูลพระองค์เพิ่มเติมความเชื่อให้ท่าน แล้วท่านก็จะไม่ต้องกลัวอุปสรรคและความยากลำบากที่เกิดขึ้น เพราะว่าผู้ที่นำทางท่าน คือพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ผู้จะสำแดงการอัศจรรย์ให้ปรากฏแก่ชาวโลก

ข.เวลาข้าม (3: 14-4:18)

ในวันต่อมา ชาวอิสราเอลเริ่มข้ามแม่น้ำจอร์แดน ซึ่งมีกระแสน้ำเชี่ยวกรากโยชูวาทำตามคำสั่งของพระเจ้า บอกให้ท่านปุโรหิตที่หามหีบไมตรี เดินลงไปในแม่น้ำก่อน เมื่อเท้าพวกเขาเหยียบลงบนริมน้ำ น้ำที่ไหลเชี่ยวก็หยุดไหลนูนขึ้นเป็นกำแพงเปิดเป็นทางให้ชาวอิสราเอลข้ามไปได้อย่างสะดวก พวกปุโรหิตที่หามหีบไมตรียังคงหยุดอยู่ที่กลางแม่น้ำซึ่งเป็นดินแห้ง จนกระทั่งชาวอิสราเอลทุกคนได้ข้ามพ้นไป พวกเขาจึงติดตามขึ้นมาเป็นพวกสุดท้าย

ช่างเป็นการง่ายเหลือเกิน สำหรับพระเจ้า ที่จะแก้ไขอุปสรรคขัดขวาง และความยากลำบากต่าง ๆ หากชาวอิสราเอลพึ่งความสามารถของตนเองในการเอาชนะอุปสรรคนี้ โดยพยายามสร้างเรือแพสำหรับข้าม เชื่อว่าพวกเขาจะต้องพบความลำบากมากและจะต้องเสียเวลานาน กว่าทุกคนจะข้ามไปได้ นอกจากนั้น ผู้ที่อ่อนแอ เช่นเด็กและสตรี อาจได้รับอันตรายถึงกับชีวิต

มีคริสเตียนไม่น้อยที่ไม่ค่อยไว้วางใจในพระเจ้า พยายามจะช่วยพระเจ้าโดยกำลังและความสามารถของตน ปัญหาซึ่งเขาควรจะแก้ให้หมดสิ้นไปได้นานแล้ว กลับต้องยืดเยื้อเวลาต่อไปอีก และต้องพบความลำบากอีกหลายอย่าง จนกระทั่งถึงวาระสุดท้าย เขาทราบว่าไม่มีทางที่จะช่วยตนเองได้แล้ว จึงกลับมาเชื่อพึ่งไว้วางใจในพระเยซูคริสต์ เขาก็พบว่าช่างเป็นการง่ายดายอะไรเช่นนั้น สำหรับพระองค์

ค.หลังข้าม (4: 19-24)

เมื่อชาวอิสราเอลทุกคนได้ข้ามพ้นแม่น้ำจอร์แดนแล้ว พระเจ้าก็ตรัสให้โยชูวาเลือกคนสิบสองคนออกจากพลไพร่ตระกูลละคน เพื่อลงไปยกก้อนหินจากกลางแม่น้ำคนละก้อน ซึ่งเป็นที่ที่พวกปุโรหิตหามหีบไมตรียืนอยู่แล้วกองไว้ที่ริมฝั่งแม่น้ำ ณ ตำบลกาลิลี ซึ่งพวกเขาได้ข้ามพ้นมา เมื่อทุกคนได้ขึ้นมากน้ำแล้ว โยชูวาก็สั่งให้พวกปุโรหิตแบกหีบไมตรีขึ้นมา ทันทีที่เท้าปุโรหิตเหยียบดินแห้งบนฝั่ง น้ำในแม้น้ำก็ไหลท่วมล้มฝั่งตามเดิม โยชูวาบอกให้ทุกคนทราบว่า ในวันข้างหน้าหากลูกหลานถามว่าหินเหล่านี้มีความหมายสำคัญอย่างไร ก็จงบอกเขาถึงการอัศจรรย์ที่พระเจ้าทรงบันดาลให้แม่น้ำระเด็นแห้งเป็นทางให้พวกเขาข้ามไปได้ เพื่อพวกเขาและชาวโลกจะได้ยำเกรงพระองค์ และในวันนั้นชาวอิสราเอลก็เห็นประจักษ์แก่ตาว่า พระเจ้าได้ทรงตั้งโยชูวาให้เป็นใหญ่ท่ามกลางเขา

อุปสรรคและความยากลำบากทุกครั้งที่เกิดขึ้น ทำให้เราเห็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า และช่วยเราให้รู้จักพระองค์ดียิ่งขึ้นประสบการณ์แต่ละครั้ง จะเป็นดุจก้อนหินที่กองไว้ จะเป็นสิ่งที่ประทับใจของเราเอง และเป็นที่ประทับใจของผู้อื่นด้วยทำให้เขาเห็นว่า พระเจ้าทรงประกอบด้วยฤทธานุภาพและพระเจ้าองค์นี้แหละทรงสถิตอยู่กับเรา

มีอุปสรรคมากมายหลายอย่างที่ อาจขัดขวางไม่ให้ท่านเป็นคริสเตียนที่มีชัยชนะและท่านไม่อาจเอาชนะอุปสรรคเหล่านี้ได้ นอกจากเชื่อพึ่งในองค์พระเยซูคริสต์ ชัยชนะของท่านแต่ละครั้งเป็นการประกาศให้ชาวโลก ทราบถึงฤทธานุภาพของพระเยซูคริสต์นั่นคือคำพยานที่ประเสริฐยิ่งของคริสเตียนทุกคน

บทเรียนที่ 4 การเตรียมทำศึก

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน โยชูวา 5: 1-5, 10-15

นับว่าชาวอิสราเอลได้เริ่มต้นที่ดี ที่เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า ออกจากแผ่นดินซึ่งบรรพบุรุษได้กระทำบาปติดตามโยชูวาไปยังดินแดนที่พระเจ้าประทานให้ และโดยความเชื่อ พวกเขาได้ข้ามพ้นอุปสรรคขัดขวางอันสำคัญ คือ แม่น้ำจอร์แดน ได้เห็นการอัศจรรย์และอิทธิฤทธิ์ของพระเจ้า ประสบการณ์ที่พวกเขาได้รับ นอกจากทำให้พวกเขารู้จักเชื่อพึ่งไว้วางใจในพระเจ้ามากยิ่งขึ้นยังทำให้เหล่าศัตรูสะทกสะท้านไปตาม ๆ กัน แต่การสู้รบที่แท้จริงยังไม่เริ่มขึ้น พระเจ้ายังทรงต้องการเตรียมพวกเขาให้พร้อม ๆ ที่จะออกไปทำศึก

การที่ท่านตัดสินใจออกจากชีวิตซึ่งเต็มไปด้วยความพ่ายแพ้ และพยายามฟันฝ่าอุปสรรคทุกอย่าง โดยความช่วยเหลือของพระเยซูคริสต์ เพื่อจะตั้งต้นเป็นคริสเตียนที่ดี นับเป็นการเริ่มต้นที่ดียิ่งของท่าน ท่านได้ประกาศแก่ชาวโลกแล้วว่า ท่านเป็นทหารของพระคริสต์จะชนะการล่อลวงและการทดลองของมารร้าย พระเยซูคริสต์ทรงพอพระทัยอย่างยิ่ง แต่ก่อนที่ท่านจะออกไปสู้รบอย่างแท้จริง พระเยซูคริสต์ทรงต้องการให้ท่านเตรียมตัวให้พร้อม เพื่อท่านจะไม่พลาดพลั้งแก่ศัตรู ดังที่พระองค์ได้ทรงเตรียมตัวพวกอิสราเอล

มีบทเรียนหลายอย่างที่ชาวอิสราเอลต้องเรียนหลังจากได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนแล้ว

ก.การรับศีลสุหนัต (1-9)

ข้อหนึ่งกล่าวว่า กษัตริย์ชาวอาโมไรต์และบรรดากษัตริย์คานาอัน ซึ่งอยู่ใกล้ทะเล เมื่อได้ยินการอัศจรรย์ที่พระเจ้าทรงช่วยสำแดง ท่ามกลางชาวอิสราเอลจึงทำให้จิตใจของพวกเขา อ่อนอิดโรยไม่มีความกล้าที่จะสู้รบกับชาวอิสราเอลอีกต่อไปชาวอิสราเอลน่าจะถือโอกาสนั้น ขณะที่พวกเขายังตกตะลึงเสียขวัญอยู่รีบบุกเข้าโจมตีทำลายให้ย่อยยับ “แต่ทางของพระเจ้ามิใช่ทางของมนุษย์” พระองค์ไม่จำเป็นต้องทำทุกอย่าง ตามแผนการณ์และตามความเข้าใจของเราเสมอ ก่อนที่พระองค์จะทรงมอบชาวคานาอันให้อยู่ในมือของพวกอิสราเอล พระองค์ทรงต้องการให้พวกเขาจัดแจงเรื่องทางฝ่ายวิญญาณจิตให้เรียบร้อยก่อน

พิธีสุหนัตเป็นพิธีที่พระเจ้าทรงตั้งขึ้นครั้งแรก ในสมัยของอับราฮาม (ดู ปฐมกาล 17:10-14) มีความหมายสำคัญเล็งถึงพระสัญญาไมตรีของพระเจ้าที่พระองค์ได้ทรงกระทำต่อชาวอิสราเอล ชาวอิสราเอลทุกคนเมื่อมีอายุครบแปดวัน จะต้องทำพิธีสุหนัต ผู้ที่ทำพิธีสุหนัตแล้ว ได้ชื่อว่าได้ตัด

ความสัมพันธ์ของเขาออกจากความบาปทางฝ่ายโลก กลับคืนมาสู่ไมตรีจิตของพระเจ้าดังที่พระองค์ทรงสัญญา ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นไป พวกเขาจะเป็นไพร่ของพระองค์ และพรองค์จะทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา ชาวอิสราเอลซึ่งโยชูวานำข้ามแม่น้ำจอร์แดนมานั้น ล้วนยังไม่ได้รับพิธีศีลสุหนัต เพราะเกิดในขณะที่บิดามารดายังคงวนเวียนอยู่ในป่า และขัดขืน ดื้อดึงต่อคำสั่งของพระเจ้าจนตายในป่าสิ้นทุกคน ชาวอิสราเอลภายใต้การนำของโยชูวา เป็นชนรุ่นใหม่ไม่มีโอกาศจะรับพิธีศีลสุหนัต แม้พวกเขาจะได้ชื่อว่า เป็นชนชาติที่พระเจ้าทรงเลือกสรร พระองค์ทรงสถิตย์อยู่ในท่ามกลางเขา แต่พวกเขาจะต้องปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้า พระเจ้าทรงเห็นว่าสิ่งนี้มีความสำคัญยิ่งกว่าการออกไปรบชนะศึกจึงทำให้ชาวอิสราเอลทุกคนรับศีลสุหนัต

ก่อนที่พระเยซูคริสต์จะประทานชัยชนะแห่งชีวิตคริสเตียนให้แก่เรา พระองค์ทรงต้องการให้เรา กลับคืนมาสู่สัมพันธ์ไมตรีอย่างแท้จริง กับพระองค์ก่อน โดยการต้อนรับพระองค์ เป็นพระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวของเราเอง บรรพบุรุษของชาวอิสราเอลไม่อาจจะรับศีลสุหนัตแทนลูกหลานได้ฉันใด บิดามารดาหรือบรรพบุรุษของเรา ก็ไม่อาจรับความรอดแทนเราได้ฉันนั้น ท่านได้คืนดีกับพระเจ้าโดยตัวของท่านเองแล้วหรือยัง

พระเยซูมิได้ทรงให้เรารับศีลสุหนัตอย่างชาวยิว และพระองค์มิได้สอนว่า เราจะรอดโดยการรับพิธีศีลใด ๆ ผู้ที่รับศีลและถือศีลต่าง ๆ ในโบสถ์ หากมิได้กลับใจบังเกิดใหม่อย่างแท้จริง ก็ไร้ประโยชน์ทั้งสิ้น แต่ทั้งนี้หาได้หมายความว่า พิธีบางอย่างที่พระเยซูคริสต์ตั้งขึ้น ปราศจากสำคัญไม่ เช่นพิธีศีลบัพติศมา พิธีศีลมหาสนิทพระเยซูคริสต์ทรงสั่งให้เรารักษา และถือศีลนี้ การไม่ปฏิบัติตาม ก็เท่ากับการไม่เชื่อฟังพระองค์ หากเราไม่อาจกระทำตามคำสั่งที่ได้ให้ไว้อย่างชัดเจน เราจะกระทำตามคำสั่งอื่น ๆ ได้อย่างไร และท่านจะเอาชนะการทดลอง และการล่อลวงของมารได้อย่างไร

ข.การเลี้ยงปัสกา (10)

การเลี้ยงปัสกา เป็นพิธีสำคัญอีกพิธีหนึ่งของชาวอิสราเอล (ดู อพยพ 12: 1-14) เป็นวันระลึกถึงวันที่พระเจ้าทรงฆ่าบุตรหัวปีของชาวอียิปต์ทุกคน และไว้ชีวิตบุตรหัวปี ของชาวอิสราเอล เพราะพวกเขาทาเลือดแกะไว้ที่ขอบประตูตามคำสั่งของพระเจ้า และยังเป็นการระลึกถึงพระคุณของพระเจ้า ที่ทรงนำพวกเขาให้ออกจากการตกเป็นทาสของชาวอียิปต์พิธีนี้ประกอบด้วยการกินเนื้อแกะปิ้งและขนมปังไม่มีเชื้อ

พิธีศีลสุหนัตอาจเปรียบได้กับ พิธีศีลบัติมาในปัจจุบัน เพราะพิธีศีลสุหนัตเป็นการประกาศถึงพระสัญญาไมตรี ของพระเจ้ากับมนษย์ พิธีศีลบัพติศมาก็เป็นการประกาศให้ชาวโลกทราบว่า เราได้คืนดีกับพระเจ้า โดยเข้าร่วมในการสิ้นพระชมน์และคืนพระชมน์ของพระเยซูคริสต์ตั้งแต่นั้นไปเราจะเป็นของพระองค์

พิธีปัสกา อาจเปรียบได้กับการถือศีลมหาสนิท เป็นการระลึกถึงการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ เพื่อไถ่ความผิดบาปของเราทั้งหลาย

ค.กินผลแผ่นดิน คานาอัน (11,12)

เมื่อชาวอิสราเอลยังวนเวียนอยู่ในป่า พวกเขาไม่อาจถือศีลปัศกาได้ เพราะไม่มีแป้ง สำหรับทำขนมปังไม่มีเชื้อ และพวกเขาก็มิได้มีใจอยากรักษาศีลนั้นอย่างแท้จริง พระเจ้าทรงเลี้ยงดูเขาโดย "มานา" ซึ่งตกลงจากท้องฟ้าทุกเวลาเช้า พวกเขาต้องออกไปเก็บในเวลาเช้าตรู่ แต่เมื่อพวกเขาเข้าสู่ดินแดนคานาอัน มานาก็ขาดหายไปทันที เพราะพวกเขาได้รับอาหาร และผลไม้อย่างอุดมสมบูรณ์ จากแผ่นดินที่พระเจ้าทรงสัญญาให้แล้ว

พระเจ้าทรงเตรียมนักเทศน์ ศิษยาภิบาล เพื่อเลี้ยงดูทางเราฝ่ายวิญญาณจิตอย่างน้อยที่สุดทุกวันอาทิตย์ เราได้รับทิพย์อาหารจากพระเจ้า แต่พระเจ้าไม่มีพระประสงค์ จะให้เราพึ่งอาศัยคำสอน และคำเทศนาจากนักเทศน์หรือศิษยาภิบาลเพียงอย่างเดียว พระองค์ทรงเตรียมอาหาร อย่างอุดมสมบูรณ์ไว้แก่เรา ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ซึ่งเป็นพระวจนะของพระเจ้าและเป็นทิพย์อาหารประจำวันแห่งชีวิตคริสเตียนเราไม่จำเป็นที่จะต้องรอ "มานา" ที่ตกจากท้องฟ้า หรือทิพย์อาหารที่ได้จากการเทศนาและการสอนจากธรรมมาสน์ เสมอไป เพราะเราอาจหยิบ และรับประทานได้ทุกเวลาที่เราต้องการ และนั้นก็เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ที่จะให้เราปฏิบัติเช่นนั้นท่านยังคงรอรับมานาที่ตกจากท้องฟ้า หรือรับประทานอาหารที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ให้พร้อมอย่างบริบูรณ์แล้ว

ง.นายพลโยธาแห่งพระเยโฮวาห์ (13-15)

นายพลโยธาแห่งพระเยโฮวาห์ มิได้ปรากฏตัว จนกระทั่งชาวอิสราเอลได้ทำพิธีสุหนัต ถือการเลี้ยงปัศกาและรับประทานอาหารจากแผ่นดินคานาอันแล้ว เมื่อพระเจ้าเห็นว่าชาวอิสราเอลพร้อมที่จะดำเนินต่อไป เพื่อรับชัยชนะในการทำศึก พระองค์ก็ทรงปรากฏพระองค์ พร้อมด้วยพระแสงดาบ ในพระหัตถ์อันเป็นสัญลักษ์ของจอมทัพเพื่อจะนำทัพอิสราเอลโดยพระองค์เอง ชาวอิสราเอลมิได้ชนะเพราะมีโยชูวาเป็นผู้นำ แต่เพราะมีพระเจ้า ซึ่งเป็นนายพลโยธาแห่งพระเยโฮวาห์ เป็นจอมทัพของพวกเขา

แม้ผู้นำจะมีความสำคัญในกิจธุระและวงการทุกอย่าง มีความสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จ หรือความพ่ายแพ้ต่อหมู่คณะแต่จงอย่าลืมว่า ตราบใดก็ตามที่เรามอบความไว้วางใจแก่มนุษย์ ให้มนุษย์เป็นผู้นำเพียงฝ่ายเดียว เราจะประสบความพ่ายแพ้จงให้นายพลโยธาแห่งพระเยโฮวาห์ เป็นผู้นำเรา และเป็นผู้นำในกิจการทุกอย่าง

ก่อนที่จะกล่าวต่อไป ถึงความประพฤติในทางด้านอื่น ๆ ให้เรามาสำรวจตัวเองดูอีกครั้งว่า เราได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด ส่วนตัวของเราเองแล้วหรือยัง เราได้ปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์ ในการรับศีลบัพติศมา ร่วมพิธีศีลระลึกร่วมการนมัสการพระเจ้าในโบสถ์เป็นประจำ อ่านและศึกษาพระวจนะของพระเจ้าเสมอหรือไม่ นี่คือวิธีการเตรียมรบในขั้นแรกของท่าน หากท่านแน่ใจว่า ท่านปฏิบัติตามครบถ้วนท่านก็พร้อมแล้ว พี่จะออกไปรบชนะศึก โดยการทรงนำของนายพลโยธาแห่งพระเยโฮวาห์ คือองค์พระเยซูคริสต์ หากท่านยังไม่พร้อม จงรีบจัดแจงเตรียมตัวตั้งแต่เดี๋ยวนี้ก่อนจะก้าวต่อไป

บทเรียนที่ 5 เผชิญกับ “เยรีโค”

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน โยชูวา 6: 1-21

“อย่างอื่นผมพอเอาชนะได้ แต่มีเพียงอย่างเดียวเท่านั้นคือ นิสัยชอบอิจฉาริษยา ผมเอาชนะไม่ได้แม้สักครั้ง” ชายหนุ่มคนหนึ่งบ่นกับอาจารย์สอนวิชาพระคัมภีร์ของเขา ท่านมีปัญหาเหมือนอย่างชายหมุ่นคนนั้นไหม พยายามเอาชนะนิสัย หรือความประพฤติที่ไม่ดีบางอย่าง แต่ท่านไม่อาจเอาชนะได้ นั่นคือ “เยรีโค” ของท่านให้เราศึกษาดูว่าชาวอิสราเอลเอาชนะเมืองเยรีโคอย่างไร จะเป็นบทเรียนช่วยให้ท่านชนะเมืองเยรีโคอย่างไร จะเป็นบทเรียนช่วยให้ท่านชนะเมือง “เยรีโค” ของท่าน

ก.แผนการณ์ของพระเจ้า (1-7)

ขณะนั้นชาวอิสราเอลได้เคลื่อนขบวน เข้ามาใกล้เมืองเยรีโค เมืองแรกที่พวกเขาจะต้องยึดให้ได้ เพราะเยรีโค เป็นดุจประตู เข้าสู่เมืองคานาอันทั้งหมด หากพวกเขามีชัยต่อเมืองเยรีโค ก็ไม่เป็นการยาก ที่จะมีชัยชนะเมืองอื่น ๆ เยรีโคแม้จะเป็นเมืองเล็ก แต่เป็นเมืองที่มีกำแพงและป้อมปราการแข็งแรงมาก ประกอบด้วยกำแพงสองชั้น คือชั้นนอกและชั้นใน ระยะห่างประมาณ 15 ฟุต แต่กำแพงสูง 30 ฟุต แม้โยชูวาจะเคยได้รับประสบการณ์ ในสนามรบมาก่อน แต่ยังไม่เคยโจมตีเมืองที่ได้รับการป้องกันรักษาอย่างเข้มแข็งเช่นนี้ เขาคงจ้องมองกำแพง และคิดหาวิธีที่จะตีหักเข้าไป แต่ดูเหมือนว่าไม่มีหวังเลย ด้วยชาวอิสราเอลล้วนไม่มีเชี่ยวชาญในการโจมตีเมืองในสภาพนี้ ทั้งยังไม่มียุทธภัณฑ์อื่น ๆ เช่น บันไดสำหรับปีนป่ายขึ้นไปบนกำแพง เพื่อบุกเข้าไปในเมือง จะไม่โจมตีเมืองนี้หรือ ไม่ได้อย่างแน่นอน ชาวเมืองนะริโฮจะกลายเป็นเสี้ยนหนามของชาวอิสราเอลในวันข้างหน้า จะล้อมไว้จนพวกเขาหมดเสบียงกรัง หรือ เป็นไปไม่ได้เช่นกัน ด้วยกองทัพจากเมืองอื่น ๆ ในคานาอัน อาจยกมาช่วยก่อนที่เสบียงของพวกเขาจะหมดไป โยชูวา จึงตกอยู่ในสภาพของคนหมดหวังกลืนไม่เข้าคลายไม่ออก แต่การสิ้นหวังของมนุษย์คือการเริ่มต้นของพระเจ้า

ในสภาพแห่งการสิ้นหวัง นั้นเอง พระเจ้าก็ตรัสแก่โยชูวาว่า “ดูเถิด เรามอบเมืองเยรีโคไว้ในมือเจ้าแล้ว ทั้งกษัตริย์กับทหารกล้าด้วย” เป็นไปได้หรือโยชูวา อาจคิดในใจว่าฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ที่เขาได้ประจักษ์แก่ตาตลอดมา ได้ให้คำตอบแก่เขาว่า “สำหรับพระเจ้าทุกอย่างเป็นไปได้”

พระเจ้าทรงบอกวิธีทำลายเมืองเยรีโค ให้โยชูวาทราบอย่างละเอียดถี่ถ้วนแต่วิธีของพระองค์เป็นวิธีที่ไม่มีแม่ทัพใดในโลกเคยคาดคิด พระองค์มิได้ทรงสั่งให้สร้างบันได ทำลูกธนูหรือขุดอุโมงค์ เพียงแต่สั่งให้ชาวอิสราเอลเดินขบวนไปรอบกำแพงเมืองวันละรอบเป็นเวลาหกวัน ในวันที่เจ็ดให้พวก

เขาเดินรอบกำแพงเจ็ดรอบแล้วให้ปุโรหิตเป่าแตรให้สัญญา เมื่อได้ยินแตรสัญญาแล้ว ชาวอิสราเอลทุกคนจงร้องเสียงดังขึ้น กำแพงเมืองก็จะพังทะลายลง

เหล่าทหารของพระคริสต์ คือคริสเตียนทุกคน มิได้ต่อสู้กับศัตรูแห่งความชั่วด้วยอาวุธฝ่ายโลก "เพราะว่าถึงแม้ว่าเราอยู่ในโลกก็จริง แต่ก็มิได้สู้รบตามโลกียวิสัย เพราะว่าศาสตราวุธของเราไม่เป็นฝ่ายโลกียวิสัย แต่มีฤทธิ์เดชจากพระเจ้าอาจทำลายป้อมได้" (2 โครินธ์ 10:3,4) เราไม่อาจเอาชนะ "เยรีโค" ด้วยกำลังความสามารถ และสติปัญญาของเราเอง แต่คริสเตียนส่วนมากไม่ยอมรับความจริงข้อนี้ พยายามเอาชนะโดยวิธีของตนเองจนพบกับความท้อแท้ และความผิดหวังบางครั้งถึงกับกล่าวว่า พระเจ้าไม่มีความสามารถ ที่จะช่วยเขาได้อย่างแท้จริงทั้ง ๆ ที่เขามิได้พึ่งอำนาจของพระองค์ แม้แต่น้อย หากท่านรู้สึกว่าหมดหวังจนปัญญา นั่นก็เป็นโอกาสที่พระเยซูคริสต์จะเข้ามาช่วยท่านได้ แล้วจงปฏิบัติตามคำแนะนำของพระองค์ไม่ว่าจะตรงกับความเข้าใจ หรือแผนการณ์เดิมของท่าน หรือไม่ก็ตาม

ข.การทดลองแห่งความเชื่อ (8-14)

โยชูวาออกคำสั่งให้ชาวอิสราเอลปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้าทันที โดยแบ่งขบวนเป็นสามตอน ให้พลทหารเดินไปข้างหน้าหีบไมตรี ต่อมาเป็นเหล่าปุโรหิตที่หามหีบไมตรีและเป่าแตรติดตามด้วยทัพหลัง ซึ่งเป็นขบวนสุดท้าย ระว่างที่เดินไปรอบกำแพงเมืองโยชูวาสั่งให้ปุโรหิตเป่าแตรไปพลาง ส่วนพลไพร่ทุกคนจะต้องรักษาความสงบ อย่าให้มีถ้อยคำหลุดออกจากปากแม้แต่คำเดียว จนกว่าถึงวันที่เขาจะสั่งให้ร้องเสียงดัง ชาวอิสราเอลปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดตลอดเวลาหกวัน

ขอให้สังเกตด้วยว่า โยชูวามิได้บอกให้ชาวอิสราเอลทราบว่า พวกเขาจะต้องเดินขบวนเช่นนั้นกี่วัน และพระเจ้าจะทรงให้พวกเขาตีเมืองได้ในวันใดและโดยวิธีใด แต่พวกเขาทุกคนมีหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่งทุกประการ โดยเคร่งครัดและรอคอยด้วยความเชื่อ การรอคอยชนิดนี้มิใช่เป็นการที่ง่าย เพราะพวกเขากำลังเผชิญศึกหมายจะเอาชัยชนะให้จงได้ ไม่ใช่วิธีใดก็วิธีหนึ่ง แต่การเดินขบวนไปรอบ ๆ โดยไม่มีอะไรเกิดขึ้น และไม่ทราบเหตุผลที่แท้จริง อาจทำให้ชาวอิสราเอล เกิดร้อนอกร้อนใจและขาดความอดทนก็ได้ อย่างไรก็ตามขบวนอันยาวเหยียดก็คงดำเนินไปอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยและเงียบสงบ ได้ยินแต่เสียงแตรของปุโรหิตก้องกังวานอยู่ในอากาศ ชาวอิสราเอลไม่ทราบว่าทำไมพวกเขาต้องทำเช่นนั้น แต่พวกเขาทราบว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกเขา ความมั่นใจจึงเกิดขึ้น และสามารถเดินไปรอบกำแพงเมืองตลอดหกวัน

พระเจ้าไม่ทรงรีบร้อน และไม่เฉื่อยชาการกระทำสิ่งใด พระองค์ทรงทราบเวลาที่เหมาะสม บางครั้งเราไม่อาจเข้าใจการทรงนำของพระองค์ได้อย่างถ่องแท้แต่เรามีความมั่นใจว่าเราเป็นฝ่ายชนะ เพราะพระเจ้าทรงอยู่ท่ามกลางเรา ทรงเป็นผู้นำเรา พระองค์ทรงสอนให้เรารู้จักอดทนรอคอยพระองค์ และปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์ทุกประการโดยไม่มีการบ่น พระองค์อาจทรงต้องการทดลองความ

เชื่อของเราก็ได้ว่า เราเชื่อพึ่งพระองค์มากมายเพียงใด จึงมิได้เปิดเผยแผนการณ์ทุกอย่างให้เราทราบอย่างละเอียดถี่ถ้วน

ชัยชนะของอิสราเอล (15-21)

"ผู้ที่อดทนรอคอยพระเจ้าจนถึงที่สุดจะไม่ผิดหวัง" พระเจ้าได้ทรงพิสูจน์คำสัญญานี้ต่อชาวอิสราเอล ในวันที่เจ็ดพวกเขาลุกขึ้นแต่เข้าตรู่ โยชูวาสั่งให้พลไพร่ทั้งหมดเดินรอบกำแพงเมืองเยรีโคเจ็ดรอบ โดยไม่บอกล่วงหน้าเช่นกันว่าอะไรจะเกิดขึ้นชาวอิสราเอลปฏิบัติตามโดยดี จนกระทั่งถึงรอบที่เจ็ด โยชูวาจึงประกาศให้ชาวอิสราเอลทราบถึงชัยชนะที่พวกเขาได้รับ และการอัศจรรย์ที่กำลังจะเกิดขึ้น แต่ก่อนที่ชัยชนะจะเป็นพวกเขา โยชูวาสั่งว่า เมื่อกำแพงเมืองพังทลายลงมาและพวกเขากรูเข้าไปในเมืองแล้ว ให้พวกเขาฆ่าสัตว์และผู้คนในเมืองนั้นให้หมดสิ้นเว้นไว้แต่ราหับและครอบครัวของนาง ส่วนทรัพย์สินเงินทองให้นำไปไว้ในคลังของพระเจ้า เมื่อสั่งเป็นที่เรียบร้อยแล้ว พวกปุโรหิตก็เป่าแตร่เสียงดังขึ้น โยชูวาสั่งให้ชาวอิสราเอลทุกคนร้องเสียงดัง ทันใดนั้นกำแพงอันแข็งแกร่งทั้งสองชั้นก็พังทลายลงอย่างราบคาบ ชาวอิสราเอลวิ่งกรูกันเข้าไปในเมืองฆ่าชาวเยรีโคและสัตว์ทุกชนิดที่มีอยู่จนหมดสิ้นแล้วเผาเมืองนั้นเสีย

เราคงจะแปลกใจไม่น้อยต่อคำสั่งของพระเจ้า ที่ให้ทำลายชาวเมืองเยรีโคทุกคนเสีย การกระทำเช่นนั้นมิได้เป็นการทารุณเกินไปหรือ ถ้ามองดูตามความเข้าใจของมนุษย์ อาจจะเป็นกระทำที่ทารุณมาก แต่ถ้ามองดูฝ่ายพระเจ้า การกระทำเช่นนั้นเป็นสิ่งที่ควร พระเจ้าไม่ทรงต้องการให้มีคนบาปเหลืออยู่ในเมือง ซึ่งจะเป็นเหตุทำให้ชาวอิสราเอลต้องกระทำบาปตามพวกเขา และกราบไหว้พระของพวกเขาในวันข้างหน้าด้วยความบาปแพร่หลายได้อย่างรวดเร็วดุจเชื้อโรค หากท่านต้องการรักษาโรคระบาดอย่างร้ายแรงในร่างกาย ท่านจะต้องทำลายเชื้อโรคนั้นให้หมดสิ้น แม้จะหมายถึงการตัดแขนตัดขาออกก็ตาม

ในชีวิตคริสเตียนก็ดุจกัน เรามี "เยรีโค" ที่แตกต่างกัน ซึ่งเราจะต้องเอาชนะให้จงได้ แต่เราจะชนะได้โดยอาศัยพระเยซูคริสต์เท่านั้น เมื่อท่านได้ชัยชนะต่อ "เยรีโค" นั้นแล้ว ก็จงทำลายให้ราบเรียบอย่าได้มีใจรักใจสงสารแต่ประการใดอีก คือตัดความสัมพันธ์ต่อสิ่งนั้นอย่างเด็ดขาด อย่าไปนึกหรือโอนอ่อนผ่อนตามอีก เกรงว่าท่านจะพลาดพลั้ง เสียทีในวันข้างหน้า

บทเรียนที่ 6 ความพ่ายแพ้ที่ไม่นึกฝัน

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน โยชูวา 7:1-25

ท่านเคยท้อใจต่อการสู้ เพื่อเอาชนะความผิดบาปไหม ? ทั้ง ๆ ที่ท่านเชื่อพึ่งพระเจ้า พยายามหลีกเลี่ยงจากสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี แต่ท่านก็พ่ายแพ้จนได้ ปัญหาชนิดเดียวกัน ได้เกิดแก่ชาวอิสราเอล บางทีอาจเนื่องจากเรายังไม่รู้จักศัตรูดีพอกระมังจึงเกิดการเพลี่ยงพล้ำได้อย่างง่ายดาย ให้เราศึกษาถึงปัญหาอันสำคัญนี้ เพื่อเราจะได้เป็นผู้มีชัยในสนามรบอย่างแท้จริง

ก.ความบาปคืออะไร (1-3)

ท่านยังคงจำคำสั่งของพระเจ้าที่ตรัสแก่ชาวอิสราเอลได้ไหม พระองค์สั่งชาวอิสราเอลให้ทำลายชีวิตชาวเยรีโค และสัตว์ทุกชนิดเสีย อย่าแตะต้องบรรดาเงินทองและภาชนะใช้สอยทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นทองเหลืองหรือเหล็ก สิ่งเหล่านี้เป็นของต้องห้ามจะต้องถวายแก่พระเจ้าเก็บไว้ในพระคลังของพระองค์ (6: 19) แต่ชาวอิสราเอลคนหนึ่งชื่ออาคานขัดขืนคำสั่งของพระเจ้า หยิบสิ่งต้องห้ามนั้นซ่อนไว้ นี่คือความบาปประการแรกของชาวอิสราเอล

ความบาปประการที่สองเกิดขึ้นเมื่อโยชูวาสั่งให้ผู้สอดแนมไปเมืองอัย ซึ่งเป็นเมืองที่พวกเขาจะต้องเข้าโจมตี ผู้สอดแนมกลับมารายงานว่า เมืองอัยเป็นเมืองที่เล็ก และอ่อนแอกว่าเยรีโคมาก ใช้พลทหารเพียงสองสามพันคนก็สามารถตีเมืองอัยแตกได้โดยง่ายดาย โยชูวาเชื่อฟังทันที ส่งทหารจำนวนสามพันขึ้นไปตามคำแนะนำของผู้สอดแนม

ในที่นี่โยชูวาได้กระทำผิดสองประการคือ **ประการแรก** เขามิได้อธิษฐานทูลขอคำปรึกษาจากพระเจ้า ในการเข้าโจมตีเมืองอัย จัดแจงทุกอย่างโดยเชื่อคำของผู้สอดแนม **ประการที่สอง** เขาเกิดความเย่อหยิ่ง จากชัยชนะได้รับครั้งก่อน จนเกิดความประมาณ ส่งพลทหารเพียงจำนวนเล็กน้อยไปตีเมืองอัย

จากเรื่องราวที่อ้างมาข้างต้น เราพอจะให้คำจำกัดความเกี่ยวกับความบาปได้ว่า **ความบาป** คือการขัดขืนคำสั่งหรือพระบัญญัติของพระเจ้า ความบาปคือการไม่เชื่อพึ่งในพระเจ้า ความบาปคือการกระทำทุกอย่าง ที่พระเจ้าไม่พอพระทัย เช่น ความเย่อหยิ่งความประมาณตน เป็นต้น

ในพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ มีคำสอนของพระเยซูคริสต์หลายข้อ ที่กล่าวไว้อย่างชัดแจ้งว่า การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์ ในข้อหนึ่งข้อใดก็คือการทำบาป มีความบาปหลายอย่างที่มิได้บันทึกไว้อย่างชัดเจนในพระคริสตธรรมคัมภีร์ แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เตือนให้เราทราบจากส่วนลึกในจิตใจ จงถามตัวเองก่อนลงมือทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่า การกระทำเช่นนั้น เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าหรือไม่ หาก

ท่านสงสัยหรือเกิดความไม่สบายใจ ก็จงละเว้นในสิ่งนั้นเสีย จนกว่าจะมีความเข้าใจ และมั่นใจเสียก่อน โดยหาคำแนะนำปรึกษาเพิ่มเติมจากพระวจนะของพระเจ้า ขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ชี้แจงให้ท่านเข้าใจในสิ่งเหล่านั้น ท่านอาจขอคำแนะนำจากศิษยาภิบาล หรือคริสเตียนอาวุโส ที่ท่านไว้วางใจ

ข.ผลของความบาป (4-6)

โดยเหตุที่ชาวอิสราเอลได้กระทำบาป "ความพิโรธแห่งพระเยโฮวาห์ ก็พลุ่งขึ้นต่อพวกอิสราเอล"นี่คือผลประการแรกของความบาป พระเจ้าทรงบริสุทธิ์และเที่ยงธรรม แม้พระองค์จะทรงรักชาวอิสราเอลมากมายเพียงใด แต่พระองค์ทรงเกลียดชังความบาป ความบาปนี้เองได้ทำลายไมตรีจิตระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า ทำให้พระองค์ต้องเบือนหน้าจากมนุษย์ ทำให้พระองค์ต้องละทิ้งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ ไว้บนไม่กางเขนชั่วคราวมีอะไรทำให้เราชอกช้ำใจ เท่ากับถูกบิดามารดาทอดทิ้ง หรือยามเมื่อเราทูลพระองค์ พระองค์ไม่ทรงฟัง ยามเมื่อเราตกอยู่ในความทุกข์ พระองค์ทรงเบือนหน้าหนี ความบาปช่างนำผลร้ายมาสู่เรามากมายอะไรเช่นนั้น

ความบาปยังนำความตายมาสู่ชาวอิสราเอล เมื่อคราวโจมตีเมืองเยรีโคอันแข็งแกร่งชาวเยรีโคได้ถูกฆ่าตายสิ้น แต่ไม่มีรายงานบันทึกว่า มีชาวอิสราเอลเสียชีวิตหรือไม่ แต่การโจมตีเมืองอัยที่เล็กกว่าเมืองเยรีโค ชาวอิสราเอลต้องสูญเสียชีวิตประมาณสามสิบหกคน ความบาปอย่างเดียวกัน ก็นำความตายมาสู่มนุษย์ "ด้วยว่าค่าจ้างของความบาปนั้นคือความตาย" ความบาปจะนำมนุษย์ไปสู่ความตายนิรันดร์ในวันแห่งการพิพากษาของพระเยซูคริสต์

ความบาป นำความพ่ายแพ้อย่างไม่นึกฝันมาสู่ชาวอิสราเอล ใครจะคาดฝันว่ากองทัพอิสราเอลที่โจมตีเมืองเยรีโคได้รับชัยชนะแต่กลับมาพ่ายแพ้เมืองอัยอย่างง่ายดาย ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าละอายยิ่ง ทำไมท่านไม่อาจเป็นคริสเตียน ที่อยู่ฝ่ายชนะได้ ก็เพราะความบาป ทำไมท่านต้องเป็นที่หมิ่นประมาทของผู้ที่ยังไม่น่าเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ก็เพราะความประมาณเช่นกัน

นอกจากนั้น ความบาปยังนำความท้อแท้ใจ และความเสียใจมาสู่กองทัพอิสราเอล "เหตุฉะนั้นใจพลไพร่อิสราเอลก็ได้อ่อนอิดโรยละลายไปเหมือนน้ำ" ฝ่ายโยชูวาและพวกผู้เฒ่าก็ฉีกเสื้อซบหน้าลงถึงดินจนถึงเวลาค่ำ แสดงความเสียใจ ท่านคงเคยประสบความท้อแท้ใจและความเสียมาแล้วดุจกันเพราะเหตุอันเกิดจากความบาปของท่านเอง

มีความจริงที่เป็นบทเรียน อันมีค่าซึ่งเราควรจะจดจำไว้เสมอ จากเหตุการณ์ที่เกิดแก่ชาวอิสราเอล คือ ชาวอิสราเอลมิได้พ่ายแพ้แก่เมืองเยรีโคที่แข็งแกร่ง แต่พ่ายแพ้เมืองอัยซึ่งเป็นเมืองเล็ก คริสเตียนมักจะไม่พ่ายแพ้ความบาปใหญ่ ๆ เช่น การฆ่าคน การปล้นทรัพย์ การฉกฉวยวิ่งราว การปล้นธนาคาร เป็นต้น เพราะความบาปชนิดนี้ เราเห็นได้อย่างเด่นชัดและเราระมัดระวังอยู่เสมอ แต่ความบาปที่เรามักพ่ายแพ้ เป็นประจำได้แก่ความบาปเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งคนอื่นมองไม่ค่อยเห็น เช่น อารมณ์ร้าย

โกหก อิจฉาริษยา อาฆาตพยาบาท ไม่เมตตาสงสารคนอื่น การขโมยทรัพย์สินของพระเจ้า (ถวายทรัพย์) การหลอกหลวงพระเจ้า เป็นต้น ความพ่ายแพ้นี่เองที่นำความเสียใจและความท้อแท้ใจมาสู่ชีวิตคริสเตียน การมองข้ามสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่เพียงแต่นำความเดือนร้อนมาสู่ตนเอง ยังอาจนำความเดือดร้อนมาสู่ครอบครัว สู่คริสตจักร สู่สังคมและหมู่คณะด้วย

ค.ทางแก้ไข (7-25)

โยชูวาและผู้เฒ่าแห่งอิสราเอลเสียใจต่อความพ่ายแพ้ ที่เกิดแก่ชาวอิสราเอลมาก จึงได้ทูลอ้อนวอนต่อพระเจ้า พระเจ้าจึงได้ทรงสำแดงให้พวกเขาทราบถึงเหตุแห่งความพ่ายแพ้ ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของพระเจ้า กระทำตามสิ่งสี่ประการคือ

1. ค้นหาความบาป พระเจ้าสั่งให้โยชูวาเรียกชาวอิสราเอลเข้ามาจับสลากครั้งละตระกูล แล้วให้ตระกูลที่จับได้เข้ามาทีละวงค์ญาติ วงศ์ญาติ วงศ์ญาติที่จับได้ให้เข้ามาทีละครอบครัว และครอบครัวที่จับสลากได้ ให้เข้ามาครั้งละคน โยชูวากระทำตามวิธีของพระเจ้า ในที่สุดก็จับได้ "อาคาน"

บางครั้งท่านไม่อาจทราบได้ทันทีว่า ท่านได้กระทำสิ่งใดไม่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า แต่หากท่านสำรวจจิตใจให้ละเอียดถี่ถ้วน พิจารณาถึงทุกอย่างที่ท่านได้กระทำและทูลขอให้พระเจ้าทรงช่วยท่าน ท่านก็สามารถค้นพบความผิดบาปนั้น ความบาปอาจจะซ่อนเร้นตัวจากมนุษย์และจากท่านเอง แต่ไม่อาจซ่อนเร้นจากพระเจ้า

2. สารภาพ โยชูวาสั่งให้อาคานสารภาพความผิดของเขา เพื่อเห็นแก่ชาวอิสราเอลทั้งหมด อาคานก็ยอมสารภาพโดยดี

3. ชดใช้ความผิด หรือค่าเสียหาย อาคานไว้บอกที่ซ่อนทรัพย์สินต่าง ๆ ที่เขาได้เก็บไว้ และคืนทรัพย์สินให้แก่พระเจ้าจนหมดสิ้น หากเรามีทางที่จะชดใช้ค่าเสียหายได้ เราจะต้องชดใช้ให้ถ้าเป็นสิ่งที่ขโมยมาก็จงคืนแก่เจ้าของ ถ้าเป็นการกระทำผิดต่อผู้ใด ก็จงสารภาพผิดและขออภัยโทษจากเขา ถ้าจะต้องซื้อสิ่งของชดใช้หรือต้องจ่ายทรัพย์แทนก็จงกระทำ ซักคายเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดในเรื่องนี้

4. ทำลายให้หมดสิ้น หยุดการประพฤติที่เป็นความบาปนั้นอย่างเด็ดขาดแม้อาคานจะสารภาพผิด และคืนสิ่งของให้แก่พระเจ้าแล้ว แต่เขามิได้รู้สึกเสียใจหรือกลับใจอย่างแท้จริง โปรดสังเกตว่าเขาพยายามซ่อนความบาปนั้น จนถึงวินาทีสุดท้ายจนไม่อาจจะซ่อนได้ต่อไปอีกจึงต้องสารภาพ และคืนให้ด้วยความจำเป็น

การสารภาพผิดที่เกิดจากใจจริงและด้วยใจอยากกลับตัวใหม่เท่านั้น จึงเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า และพระเจ้าก็จะทรงอภัยให้แก่การสารภาพผิดชนิดนั้น

จงจำไว้ว่า ความบาปที่ทำให้ท่านพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิง มักไม่ใช่ความบาปที่ใหญ่โตเสมอไป แต่เป็นความบาปเล็ก ๆ น้อย ๆ ในชีวิตประจำวัน จงอย่ามองข้ามและอย่าประมาทต่อความบาปเหล่านั้น แต่จงรีบกำจัดออกจากชีวิตของท่านเสีย เพื่อมันจะไม่นำความพ่ายแพ้มาสู่ท่านอีกต่อไป

บทเรียนที่ 7 บทเรียนที่มีค่าเท่าชีวิต

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน โยชูวา 8:1-9,25,25,30,34,35

คนส่วนมาก มีนิสัยคล้ายคลึงกันอย่างหนึ่งคือ ไม่ยอมเชื่อฟังและเรียนรู้โดยวิธีง่าย ๆ ดุจเด็กน้อยที่ชอบเล่นไม่ขีดไฟเสมอ มารดาห้ามเท่าใดไม่ยอมฟัง จนกระทั่งวันหนึ่ง ถูกไม้ขีดไฟเผามือได้รับบาดเจ็บ จึงจดจำคำเตือนสอนของมารดาได้ชาวอิสราเอลก็ไม่ผิดแผกไปกว่าคนทั่วไปนัก ความพ่ายแพ้แก่เมืองอัยได้ให้บทเรียนอันล้ำค่าแก่พวกเขาทุกคน รวมทั้งโยชูวาผู้นำของเขาด้วย

ก.พระเมตตาของพระเจ้า (1-2)

แม้พระเจ้า จะทรงโกรธเคืองชาวอิสราเอลมากสักปานใดก็ตาม แต่เมื่อชาวอิสราเอลเสียใจสารภาพความผิดบาป และกำจัดความบาปนั้นออกเสีย พระเจ้าทรงเมตตาเขาตามเดิม ทรงปลอบโยนหนุนใจเขา ให้ความมั่นใจแก่พวกเขาอีกครั้งหนึ่งว่าจะมอบเมืองอัย เจ้าเมือง และพลเมืองรวมทั้งแผ่นดินของเมืองอัย ไว้ในมือของพวกอิสราเอล และพวกเขาจะได้ชัยชนะอย่างแน่นอน

คริสเตียนอาจพลาดพลั้งกระทำบาปได้ นั่นมิได้หมายความว่า เขาจะสูญเสียความรอดของเขาเพราะบาปที่ได้กระทำในคราวหลัง เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงประทานความรอดให้แก่ผู้ใด พระองค์ทรงประทานให้จนถึงที่สุด ความบาปที่เขาอาจกระทำภายหลัง ไม่สามารถพรากเขาจากความรอดที่มีอยู่ในพระเยซูคริสต์ไปได้ หรืออีกนัยหนึ่ง ความรอดของเขาไม่สูญหายไป เมื่อเขารอดจะรอดจนถึงที่สุด แต่สิ่งหนึ่งอาจสูญหายไป คือไมตรีจิตระหว่างเขากับพระเจ้า เขาจะไม่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับพระองค์ดุจแต่ก่อน พระเจ้าอาจทรงผินพระพักตร์จากเขาชั่วคราว และเขาอาจประสบความพ่ายแพ้อย่างยับเยินในชีวิต รวมทั้งความเศร้าสลดเสียใจที่อาจเกิดขึ้น

ยกตัวอย่างง่าย ๆ ระหว่างความสัมพันธ์ของบิดากับบุตร ความประพฤติที่ไม่ดีของท่านไม่อาจทำให้ท่านสูญเสียตำแหน่งในฐานะบุตรได้ ไม่ว่าท่านจะเลวร้ายสักปานใด ท่านก็ยังเป็นบุตรของบิดาของท่าน แต่การกระทำของท่านอาจนำความเสียใจมาสู่บิดา และทำให้ความสัมพันธ์ของท่านกับบิดาไม่สนิทใกล้ชิดเหมือนดังเดิมเมื่อก่อนบิดาเคยให้เงินแก่ท่านสิบบาททุกอาทิตย์ สำหรับซื้อขนม บิดาอาจจะต้องระงับชั่วคราว ความสัมพันธ์ของเรากับพระเยซูคริสต์ก็ดุจกัน เราเป็นบุตรของพระองค์ พระองค์เป็นบิดาของเรา ความบาปไม่อาจตัดความสัมพันธ์ของเรากับพระเยซูคริสต์ในฐานะบิดากับบุตร เมื่อเราสารภาพต่อพระองค์ด้วยจริงใจ พระองค์ทรงประกอบด้วยความรัก เมตตา จะทรงอภัยความบาปทุกอย่างให้ ความสัมพันธ์อันใกล้ชิดของเรากับพระองค์ ก็จะกลับคืนมาตามเดิม

ข. ความรอบคอบของโยชูวา (3-29)

พระเจ้ามิได้ทรงสั่งให้โยชูวา นำพวกอิสราเอล เดินรอบกำแพงเมืองอัยเจ็ดวัน ดังคราวทำลายเมืองเยรีโค แต่ให้ใช้กลยุทธในการทำศึก โดยให้โยชูวาตั้งกองซุ่มไว้หลังเมืองอัยคอยโจมตีเมื่อพวกเขาหลงกล

โยชูวาปฏิบัติตามคำสั่ง เลือกทหารล้วนแต่กล้าหาญสามหมื่น สำหรับขึ้นไปต่อสู้ชาวเมืองอัย โดยแบ่งทหารออกเป็นสองพวก พวกหนึ่งเป็นกองซุ่มแอบไปซุ่มที่หลังเมืองอัย ในเวลากลางคืน ส่วนเขาจะนำทหารอีกจำนวนหนึ่งไปยังหน้ากำแพงเมืองในเวลาเช้าตรู่ ทำทีจะเข้าตีเมืองอัย ทหารแห่งเมืองอัยก็จะเปิดประตูออกมาสู้รบกับเขา พวกเขาจะแกล้งทำเป็นแพ้ ถอยทัพไปในป่า เมื่อกองซุ่มเห็นทหารและชาวเมืองอัยทิ้งเมืองออกไปไล่ตามข้าศึก พวกทหารที่ซุ่มอยู่หลังเมืองอัยก็รีบออกจากที่ซ่อนบุกเข้าไปในเมือง จุดไฟเผาเมืองอัยเสียทหารแห่งเมืองอัย เมื่อทราบว่าหลงกลข้าศึกก็จะไม่เป็นอันสู้รบ ชัยชนะก็จะตกเป็นของอิสราเอล

คืนนี้โยชูวาได้ซุ่มทหารประมาณห้าพันคน ระหว่างเมืองเบ็ธเอลกับเมืองอัย ซึ่งอยู่ทางตะวันตกของเมืองอัย ส่วนเขาและพวกที่เหลือได้ยกไปตั้งทัพอยู่หลังเชิงเขา ซึ่งอยู่ทางทิศเหนือของเมืองโยชูวาได้อยู่กับพวกทหารตลอดคืน ครั้นรุ่งเช้า เมื่อตรวจดูความเรียบร้อยของกองทัพแล้ว ก็นำทัพเข้าตีเมืองอัย เจ้าเมืองอัยเห็นข้าศึกบุกรุกเข้ามาตั้งแต่เช้าตรู่ ก็รีบจัดทหารออกไปต่อสู้ ทหารอิสราเอลแกล้งทำเป็นพ่ายแพ้รีบถอยหนีเข้าไปในป่า ชาวเมืองอัยคิดว่าชาวอิสราเอล คงจะพ่ายแพ้แตกหนีไปเหมือนคราวก่อน จึงพากันออกจากเมืองเพื่อไล่ข้าศึก

เมื่อทหารแห่งเมืองอัยได้ไล่ตามชาวอิสราเอลออกไปพอสมควรแล้ว พระเจ้าตรัสให้ โยชูวายื่นหอกในมือออกไปยังเมืองอัย เป็นสัญลักษณ์ให้กองซุ่มเข้าโจมตี กองซุ่มจำนวนห้าพันคนรีบกรูเข้าไปในเมือง ยึดเมืองได้อย่างง่ายดาย แล้วใช้ไฟเผาเมืองเสีย ฝ่ายเจ้าเมืองอัยที่กำลังไล่ตามทหารอิสราเอลอยู่เห็นควันไฟพลุ่งขึ้นจากตัวเมือง ก็ทราบได้ทันทีว่า ได้เพลี่ยงพลั้งกลยุทธแก่ศัตรูแล้ว คิดจะถอยทัพกลับเข้าเมือง แต่ก็ต้องเผชิญกับกองซุ่มของอิสราเอลที่ออกมาสมทบโจมตีขนาบ ครั้นจะไล่ตามชาวอิสราเอลต่อไปอีกก็ไม่อาจทำได้ เพราะทหารอิสราเอลหันกลับมาต่อสู้อย่างฮึกเหิม ทหารและชาวเมืองอัย จึงถูกล้อมไว้ทุกด้านและถูกฆ่าตายอย่างใบไม้ร่วง จนไม่มีแม้สักคนเดียวรอดชีวิต ชัยชนะก็ตกเป็นของชาวอิสราเอล

การที่พระเจ้าทรงสั่งให้ชาวอิสราเอลใช้กลยุทธในการทำศึก แทนที่จะให้เดินรอบกำแพงเมืองดุจครั้งก่อน เพื่อให้อิสราเอลทราบว่า พระองค์ทรงมีวิธีหลายวิธีที่จะช่วยอิสราเอล ประการหนึ่งอีกประการหนึ่ง เพื่อให้ทราบถึงผลแห่งความบาป ที่อาจติดตามพวกเขาไปเป็นเวลานาน หากโยชูวาอธิษฐานก่อนออกไปโจมตีเมืองอัยตั้งแต่ต้น ขอคำแนะนำจากพระองค์ และหากอาคานไม่กระทำบาป

ขัดขืนคำสั่งของพระเจ้า พวกอิสราเอลก็อาจตีเมืองอัยได้อย่างง่ายดายโดยไม่ต้องรับความยากลำบาก ต้องเสียชีวิต และต้องใช้กลยุทธต่าง ๆ เช่นนี้

แม้คริสเตียนอาจพลาดพลั้งกระทำบาป และพระเยซูคริสต์ยินดีอภัยโทษความผิดบาปให้ เมื่อเราสารภาพต่อพระองค์ แต่หาได้หมายความว่า เราจะหลีกพ้นจากผลตอบแทนแห่งความบาป ซึ่งเราควรจะรับไม่ "ถ้าท่านหว่านเมล็ดพืชชนิดใดลงลงไป ท่านก็จะเก็บเกี่ยวผลของเมล็ดพืชนั้น" "ถ้าท่านต้องการให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อท่านเช่นใด จงปฏิบัติต่อเขาเช่นนั้น" พระเจ้าทรงยินดีอภัยโทษการโกหก ความเกียจคร้าน ความเจ้าโทโส การหลอกลวง และแม้กระทั่งการฆ่าคนตายได้ เมื่อท่านสารภาพต่อพระองค์ แต่ท่านก็ต้องเก็บเกี่ยวผลแห่งความเสียใจ ชอกช้ำใจและความทุกข์ยากลำบากใจในภายหลัง คนมากมายไม่ยอมเรียนรู้บทเรียนนี้ จนกระทั่งเขาได้ประสบกับตนเอง และบอกแก่ตนเองภายหลังว่า "ถ้าฉันเชื่อฟังพระเจ้าตั้งแต่แรกเริ่มความทุกข์แสนเข็ญก็คงไม่เกิดแก่ฉันเช่นนี้"

ค.ชั้นเรียนรวีวารศึกษาที่ใหญ่ที่สุด (30-35)

เมื่อได้ปราบศัตรูเรียบร้อยแล้ว โยชูวาก็นำชาวอิสราเอลทั้งหมดเดินทางจากที่นั่นออกไปไกล 30 ไมล์ จนถึงหุบเขา ซีเค็ม ซึ่งอยู่ระหว่างภูเขาฆะรีซิมกับภูเขาเอบาล โดยให้ชาวอิสราเอลครึ่งหนึ่ง อยู่บนเชิงเขาฆะรีซิมอีกครั้งหนึ่งอยู่บนเชิงเขาเอบาล ส่วนปุโรหิตกับหีบไมตรี อยู่ระหว่างกลางหุบเขา แล้วโยชูวาได้สร้างแท่นถวายแก่พระเจ้าและจารึกกฎหมายซึ่งสืบต่อมาจากโมเสสไว้บนหิน ที่ใช้ทำแท่นนั้น เมื่อทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว โยชูวาก็สอนพระบัญญัติของพระเจ้าแก่ชาวอิสราเอลทุกคน บอกให้ทราบถึงพระพรที่พวกเขาจะได้รับ หากเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้า และความพินาศฉิบหายจะมาสู่พวกเขา หากขัดขืนคำสั่งของพระองค์ เหตุการณ์ในขณะนั้นไม่ผิดกับชั้นรวีวารศึกษา ชั้นใหญ่ที่สุดในโลก ห้องเรียนของเขาคือหุบเขาและภูเขาทั้งสองลูก มีโยชูวาเป็นครู มีพระบัญญัติของพระเจ้าซึ่งสืบต่อจากโมเสสเป็นบทเรียน มีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเยรีโคและเมืองอัยเป็นตัวอย่าง และมีชาวอิสราเอลจำนวนร่วม 6 แสนคนเป็นนักเรียน เสียงของโฮซูอะก้องกังวานไปทั้งทั้งหุบเขา เพราะระบบการสะท้อนเสียงที่ดียิ่งตามธรรมชาติ ชาวอิสราเอลทุกคนฟังด้วยใจเคารพและด้วยความสงบ พวกเขาจะไม่ตั้งใจฟังได้อย่างไร เพราะพวกเขาเรียนบทเรียนเหล่านี้ด้วยชีวิต

บทเรียนที่ 8 อุบายของข้าศึก

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน โยชูวา 9: 1-9, 14-16, 26, 27

คงไม่มีผู้ใดในโลกที่มีงานยุ่งเท่าพญามารซาตานและบริวาร ซึ่งทำงานตลอด 24 ชั่วโมง พยายามวางอุบายและแผนการณ์ต่าง ๆ เพื่อยื้อแย่งชาวโลกให้อยู่ฝ่ายพวกเขา แผนการณ์ใหม่ ๆ ที่พญามารใช้ รู้สึกได้ผลมาก แม้กระทั่งคริสเตียนเป็นจำนวนมาก ก็ถูกมารยื้อแย่งไปในบทเรียนบทนี้ เราจะได้เห็นกลอุบายของข้าศึกที่สามารถหลอกลวงชาวอิสราเอลเป็นผลสำเร็จ เป็นบทเรียนที่สำคัญยิ่งต่อคริสเตียนทุกคน

ก.ความร่วมมือของศัตรู (1-2)

เมื่อชาวอิสราเอลได้ชัยชนะเมืองอัยแล้ว กษัตริย์ชาวคานาอันทั้งหลายเริ่มเห็นภัยอันตราย ซึ่งกำลังคืบคลานมาสู่พวกตน จึงร่วมใจกันยกกองทัพจะมาต่อสู้กับชาวอิสราเอล กษัตริย์เหล่านี้เมื่อก่อนเคยมีเรื่องบาดหมางใจ และรบซึ่งกันและกัน แต่เมื่อเห็นภัยอันตรายที่กำลังมาสู่พวกตน ก็ร่วมเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันได้ เพื่อช่วยกันกำจัดศัตรูที่รุกล้ำเข้ามา ในปัจจุบัน แม้ศัตรูของพระเจ้าจะไม่มีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่องต่าง ๆ แต่พวกเขามีใจเดียวกัน ยอมเป็นเครื่องมือของพญามารซาตานทำลายและขัดขวางแผนงานของพระเจ้า เกลียดชังคริสเตียน ดังอัครสาวกยอห์นกล่าวว่า “ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย ถ้าโลกนี้เกลียดชังท่าน อย่าประหลาดใจ” (1 ยอห์น 3:13)

คริสเตียนคณะต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นคณะใด แม้ไม่อาจลงรอยกันในความเชื่อและการปฏิบัติบางอย่าง ก็ไม่ควรให้สิ่งเล็กน้อยนั้น ทำลายความสามัคคีกลมเลียวความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในพระเยซูคริสต์ เรามีศัตรูมากมายซึ่งอยู่รอบข้างตัวเรา เราน่าจะเรียนบทเรียนนี้จากศัตรู ร่วมมือร่วมใจกันต่อสู่พญามารซาตาน อย่างน้อยที่สุดเราอาจร่วมใจกันประกาศพระกิตติคุณ ของพระเยซูคริสต์ตามวิธีและความสามารถที่ตนมีอยู่ การแตกแยกกันเป็นคณะเป็นพวก นอกจากตัดทอนกำลังของทหารแห่งพระคริสต์แล้ว ยังเป็นที่ดูหมิ่นของคนทั้งหลาย ที่ไม่เป็นคริสเตียนด้วย

ข.อุบายของข้าศึก (3-15)

แม้กษัตริย์ทั้งหลายคิดต่อต้านกองทัพอิสราเอลด้วยกำลังอาวุธ แต่มีกษัตริย์เมืองหนึ่ง ฉลาดกว่ากษัตริย์คานาอันทั้งหลาย ไม่ยอมสู้รบกับกองทัพอิสราเอล ด้วยทราบอย่างแน่นอนว่าไม่มีทางที่จะต่อสู้เอาชนะชาวอิสราเอลด้วยกำลังอาวุธได้ เพราะพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับพวกอิสราเอล จึงหาอุบายเพื่อจะ

ขอเป็นมิตรกับชาวอิสราเอลเป็นการรักษาชีวิตของพวกตนให้รอด ก่อนกษัตริย์กิเบโอนส่งคนไปหาโยชูวา ทำเหมือนเป็นราชฑูต แต่ได้แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าเก่าและขาดวิ่น ใส่รองเท้าปะ นำเสบียงอาหารที่ล้วนแต่แห้งและขึ้นรา รวมทั้งกระสอบและถุงน้ำเก่า ๆ

เมื่อทูตจากเมืองกิเบโอน เดินทางมาถึงค่ายอิสราเอล ซึ่งความจริงอยู่ห่างจากเมืองของเขาเพียงประมาณ 6-8 ไมล์ จึงเข้าไปหาพวกผู้เฒ่าแห่งอิสราเอลบอกว่าพวกเขามาแต่ทางไกล เพื่อมาทำไมตรีกับพวกอิสราเอล พวกอิสราเอลตอบว่า "พวกท่านคงอาศัยอยู่ในบริเวณนี้กระมัง เราจะทำไมตรีกับพวกท่านไม่ได้" ชาวกิเบโอนทราบล่วงหน้าไว้ก่อนแล้วว่า ชาวอิสราเอลจะสงสัยเช่นนั้น และพวกเขาปฏิบัติอย่างไร จึงสามารถเตรียมตัวต้อนรับการซักถามทุกอย่างได้ดีที่สุด โยชูวาซึ่งยืนอยู่ข้าง ๆ ก็ถามขึ้นว่า "ท่านทั้งหลายคือผู้ใด มาแต่ไหน?" พวกเขาตอบโยชูวาอย่างไม่ติดขัด โดยกล่าวถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ที่ได้ทรงนำพวกอิสราเอลออกจากอียิปต์และการอัศจรรย์ ซึ่งเกิดขึ้นท่ามกลางชาวอิสราเอลพวกเขาฉลาดพอที่จะไม่เอ่ยถึงเหตุการณ์ การข้ามแม่น้ำจอร์แดน การทำลายเมืองเยรีโคและเมืองอัย เพราะถ้าเอ่ยถึงเหตุการณ์เหล่านี้ ที่เกิดขึ้นทั้งหมดแล้ว ชาวอิสราเอลคงไม่ยอมทำไมตรีด้วยกับเขา

นอกจากนั้นพวกเขายังให้ข้อพิสูจน์ โดยชี้ให้ดูเสื้อผ้าเก่าขาด ๆ ที่พวกเขาสวมใส่ อาหารที่แข็งและขึ้นรา รองเท้าที่ปะแสดงให้เห็นว่าพวกเขาเดินเป็นระยะทางไหลมาก เพื่อจะขอเป็นไมตรีและขอเป็นทาสของพวกอิสราเอล โยชูวาและผู้เฒ่าแห่งอิสราเอล เห็นข้อพิสูจน์อันชัดแจ้งเหล่านั้น ก็ทำไมตรีกับพวกเขา และทำสัตย์สัญญากับพวกเขาว่า จะให้พวกเขารอดชีวิต

เมื่อพญามารซาตานไม่อาจต่อสู้กับคริสเตียนโดยตรง ก็มักต่อสู้โดยทางอ้อม และเป็นวิธีที่ได้ผลที่สุด เพราะหากคริสเตียนทราบว่า มารกำลังทดลองหรือล่อลวง เขาก็จะพยายามหลีกเลี่ยง มารจึงปลอมตน เป็นดุจทูตแห่งแสงสว่าง เสนอให้คริสเตียนเห็นความดีต่าง ๆ ของฝ่ายตน หาข้อพิสูจน์ต่าง ๆ เพื่อชักจูงให้คริสเตียนเห็นด้วยกับเขา โดยวิธีนี้คริสเตียนมากมาย ได้ถูกล่อลวงไปโดยไม่รู้ตัว

ทูตของกิเบโอนกล่าวแก่โยชูวาว่า "ข้าพเจ้าจะเป็นทาสของท่าน" (ข้อ 8) มารร้ายก็บอกท่านในตอนต้นเช่นกันว่า "เราจะเป็นทาสของท่าน" "จะนำความสุขความสำราญให้แก่ท่าน จะให้ท่านพบความจริง จะนำความก้าวหน้ามาสู่ท่าน" ในตอนต้น ท่านรู้สึกว่า การเชื่อฟังมารทำให้ท่านรับประโยชน์หลายอย่าง แต่หาทราบไม่ว่า นั้นคือบ่วงแร้วของมารที่ใช้หลวกลวงมนุษย์ เมื่อนานวันเข้าท่านจะกลับกลายเป็นทาสของมารดุจคนที่เมาเหล้า ในตอนต้น เหล้าเป็นทาสของเขา เขาสามารถควบคุมตนเองได้ รู้สึกว่าได้รับความสุขสำราญใจจากทาสผู้สัตย์ซื่อ แต่นานวันเข้า เขาเองกลับกลายเป็นทาสของเหล้า ถูกควบคุมโดยเหล้าจนพบความหายนะ

เหตุใดโยชูวา และชาวอิสราเอลจึงถูกหลอกลวงง่ายดายเช่นนี้ คำตอบอยู่ที่ข้อ 14 "ฝ่ายชนทั้งปวงก็รับเสบียงอาหารเหล่านั้นไว้ แต่หาได้ทูลขอพระดำรัสแห่งพระเยโฮวาห์ไม่" ชาวอิสราเอลยังไม่ได้

เรียนบทเรียนแห่งการอธิษฐานทูลขอคำปรึกษาของพระเจ้า ก่อนตัดสินใจกระทำสิ่งใด ๆ พวกเขาเพียงแต่ทราบว่า การพ่ายแพ้ที่เมืองอัย เนื่องจากความบาปของอาคาน แต่ไม่ทราบว่าสาเหตุอีกประการหนึ่งเป็นเพราะพวกเขาไม่อธิษฐานทูลขอต่อพระเจ้า ก่อนยกทัพไปสู้รบ คราวนี้ก็เช่นกันพวกเขาไว้วางใจในข้อพิสูจน์และความจริงที่เห็นด้วยตา คิดว่าเรื่องเล็กน้อยเหล่านี้ พวกเขาคงตัดสินใจเอาเองได้ ไม่จำเป็นจะต้องขอคำปรึกษาจากพระเจ้า สิ่งแวดล้อมความจริง และข้อพิสูจน์ต่าง ๆ ที่อยู่รอบข้างอาจช่วยให้เราเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ดียิ่งขึ้น แต่เราไม่อาจไว้วางใจสิ่งเหล่านี้แต่ฝ่ายเดียว ด้วยความจริงหลายอย่างในพระคริสตธรรมคัมภีร์ เราไม่อาจพิสูจน์ให้เห็นในหลอดแก้วทดลองได้ พญามารทราบจุดอ่อนของมนุษย์จึงพยายามหนุนใจ ให้มนุษย์พิสูจน์พระเจ้า และมารก็ใช้วิธีของตนพิสูจน์ให้มนุษย์เห็นว่า คำสอนในพระคริสตธรรมคัมภีร์ไม่ถูก คำสอนและความเชื่อของเขาต่างหากถูกต้อง พระคริสตธรรมคัมภีร์ คือหลักฐานที่ดีที่สุดแห่งความเชื่อและพระเจ้าคือที่ปรึกษาที่ประเสริฐที่สุด จงค้นหาหลักฐาน และคำสอนในพระคัมภีร์อธิษฐานทูลขอคำปรึกษา จากพระเจ้า ก่อนจะตัดสินใจในเรื่องใด การตัดสินใจโดยไม่ขอคำปรึกษาจากพระเจ้า อาจทำให้ท่านหลงกลศัตรู อย่างง่ายดายดุจโยชูวาที่หลงกลชาวกิเบโอน

ค. ความลับถูกเปิดเผยออก (6-27)

การหลอกลวงและเล่ห์เหลี่ยมคดโกงของมนุษย์ ไม่ว่าจะแนบเนียนแนบยลเพียงใด วันหนึ่งจะต้องถูกเปิดเผยออกมาสิ่งที่ไม่เป็นความจริง ไม่อาจยืนยงอยู่ได้นาน มีแต่ “ความจริง” เท่านั้นที่ยั่งยืนเป็นนิจ หลังจากที่ชาวอิสราเอลได้ทำสัญญากับชาวเมืองกิเบโอนสามวัน ก็ได้รับรายงานข่าวว่า ชาวกิเบโอนอาศัยอยู่ใกล้เคียงที่พวกเขาอยู่นั้นเอง จึงรีบยกทัพไปเมืองกิเบโอน ในวันที่สามได้บรรลุถึงจุดหมายปลายทาง ความลับของพวกทูตก็เปิดเผยออก ชาวอิสราเอลไม่พอใจเป็นอันมากบอกให้เหล่าหัวหน้ารีบยกกองทัพเข้าทำลายเมืองกิเบโอน ดังที่ได้ทำแก่เมืองอื่น ๆ ตามน้ำพระทัย ของพระเจ้าแต่หัวหน้าทั้งหลายบอกว่า ไม่อาจจะทำเช่นนั้นได้ เพราะพวกตนได้ทำสัตย์สาบานไว้กับชาวกิเบโอนแล้ว การทำลายชาวกิเบโอน ตามน้ำพระทัยของพระเจ้า ก็เป็นสิ่งที่ควร แต่การไม่รักษาคำมั่นสัญญา ซึ่งได้กระทำในนามของพระเยโฮวาห์เจ้า จะนำความเสื่อมเสียมาสู่พระนามของพระเจ้าเป็นอย่างยิ่ง แม้หัวหน้าของชาวอิสราเอล อาจได้รับโทษฉกรรจ์จากพระเจ้า ในการไม่ทำลายชาวกิเบโอน แต่พวกเขายินดีรับโทษนั้น เพื่อรักษาคำมั่นสัญญา และเพื่อถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า รู้สึกว่าการกระทำของเหล่าอิสราเอลครั้งนี้เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า พระองค์มิได้ติเตียนว่ากล่าวพวกเขา ในเรื่องนี้ ชาวอิสราเอลจึงไว้ชีวิตชาวกิเบโอนเหล่านั้น และใช้พวกเขาเป็นทาส ตัดฝืน ตักน้ำ ให้แก่พวกอิสราเอล และแก่พลับพลาของพระเจ้าตั้งแต่นั้นมา

จงอธิษฐานทูลขอคำปรึกษาจากพระเจ้าก่อนการตัดสินใจทุกครั้ง เมื่อความพลาดพลั้งเกิดขึ้น จงยินดีรับโทษ แทนที่จะเสียสัตย์ หรือทำลายพระเกียรติยศของพระเจ้า ทางที่ดีที่สุด จงระวังเสมออย่าให้มีความผิดพลาดเกิดขึ้นและหลงกลอุบายของศัตรู

บทเรียนที่ 9 ชัยชนะเป็นของพระเจ้า

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน โยชูวา บทที่ 10: 12

"เป็นไปได้หรือ" ชายหนุ่มถามด้วยความสงสัย "ที่เราอาจเอาชนะนิสัยและความประพฤติที่ไม่ดีทุกอย่างได้" บทเรียนวันนี้ คงให้คำตอบที่ดีสำหรับปัญหาดังกล่าว เมื่อชาวอิสราเอลได้ชัยชนะต่อเมืองเยรีโคและเมืองอัย ซึ่งตั้งอยู่ตอนกลางของแผ่นดินคานาอันแล้ว พวกเขามิได้พึงพอใจหยุดเพียงเท่านั้น พระเจ้าทรงให้พวกเขารบเอาชนะดินแดนคะนาทั้งหมด เพราะนั่นเป็นพระสัญญาของพระเจ้า ที่จะประทานดินแดนคานาอันทั้งหมด ให้แก่ชนชาติอิสราเอลคริสเตียนทุกคน ไม่ควรจะพึงพอใจแต่ความรอดที่ตนได้รับเท่านั้น พระเจ้าทรงมีพระพรอีกมากมาย ที่จะประทานให้แก่เรา เราต้องออกไป "ต่อสู้" เพื่อยื้อแย่งเอาพระพรเหล่านี้ออกจากการขัดขวางของศัตรูเราต้องเอาชนะนิสัยและความประพฤติทุกอย่างที่ไม่ควรมีในชีวิตคริสเตียน ชาวอิสราเอลเอาชนะศัตรูทั้งหมดได้อย่างไร ให้เราศึกษาด้วยกันในโอกาสต่อไปนี้

ก.ชัยชนะทางฝ่ายใต้ (บทที่ 10)

1. เจ้าเมืองเยรูซาเล็ม (1-15)

ชาวคานาอันพวกหนึ่งที่อาจได้รับความเดือดร้อนมากที่สุดในขณะนั้น คงได้แก่ชาวเมืองเยรูซาเล็ม ซึ่งมีอาโดนีเซเดก เป็นเจ้าเมือง เพราะกองทัพของอิสราเอลอยู่ห่างจากเมืองนั้นเพียงสิบห้าไมล์ ถ้าชาวอิสราเอลจะทำศึกต่อไป เมืองเยรูซาเล็มจะต้องตกเป็นเหยื่อรายต่อมาอย่างแน่นอน ประกอบกับได้ยินถึงเรื่อง ชาวเมืองต่าง ๆ ถูกกองทัพอิสราเอลยึดครอง และได้ฆ่าตายสิ้นทุกคน ทำให้ตกใจมากยิ่งขึ้น จึงชักชวนเจ้าเมืองใกล้เคียง ได้สี่เมืองรวบรวมพลมาตั้งค่ายอยู่หน้าเมืองกิเบโอน เพื่อทำลายเมืองกิเบโอน ด้วยชาวกิเบโอนทรยศพวกตน ไปทำไมตรีกับชนชาติอิสราเอล

พระเจ้าไม่เพียงแต่ทรง หวงแหนบุตร ของพระองค์ไม่ อยากให้คน ใดเอาใจออกห่าง จากพระองค์ไปรักฝ่ายโลกเท่านั้น มารก็หวงแหนบุตรของมันเช่นกัน ไม่ต้องการให้คนใด ละทิ้งมันไปสวามิภักดิ์ต่อพระเจ้า เมื่อเห็นผู้ใดทรยศ มันก็พยายามหาทางขัดขวางข่มขู่บังคับหรือทำร้าย เรื่องนี้เกิดขึ้นทั่ว ๆ ไปในกลุ่มชนที่ไม่เป็นคริสเตียนบางคนละทิ้งศาสนาหรือ ลัทธิความเชื่อถือเก่า ๆ ของตนไปเชื่อพึ่งพระเยซูคริสต์ ก็ถูกกล่าวหาว่าเป็นคนเนรคุณ ทรยศต่อวงศ์ตระกูล ทรยศพรรคพวก หรือ

บ้านเมืองบ้างถูกเฆี่ยนตีและดุด่า หรือแม้ในกลุ่มคริสเตียนเอง ถ้าผู้ใดที่ต้องการจะรักพระเจ้ามากยิ่งขึ้น ร้อนรนเพื่อพระราชกิจของพระองค์มากขึ้น บางครั้งก็ถูกหัวเราะเยาะ

เมื่อชาวกิเบโอนได้ยินข่าวศึกเช่นนั้นก็รีบให้คนไปหาโยชูวา ขอให้ยกทัพมาช่วยพวกเขาอย่างเร่งด่วน โยชูวาไม่รอช้า เคลื่อนทัพออกจากที่พักของตนในเวลากลางคืน รีบตรงมาช่วยชาวเมืองกิเบโอน

เราไม่ต้องกลัว เมื่อมีศัตรูล้อมรอบข่มขู่ เพราะเรามีพระเยซูคริสต์เป็นที่พึ่งเมื่อความทุกข์ยากลำบาก หรืออันตรายต่าง ๆ มาถึง เราอธิษฐานทูลขอความช่วยเหลือจากพระเยซูคริสต์ พระองค์จะเสด็จมาช่วยเราทันที คริสเตียนทุกคนไม่เพียงแต่มีหน้าที่นำคนมาเชื่อพระเยซูคริสต์ ยังมีหน้าที่คอยช่วยเหลือเขาในปัญหาฝ่ายวิญญาณจิตเพราะคริสเตียนที่รับเชื่อพระเยซูคริสต์ใหม่ ๆ อาจมีปัญหาและข้อข้องใจมากมาย จึงเป็นหน้าที่ของคริสเตียนทุกคน ที่ต้องเตรียมพร้อมเสมอ เพื่อช่วยเหลือเขาเหล่านั้นเท่าที่จะทำได้

ท่านอาจกล่าวว่า “ยากเหลือเกินที่จะทำเช่นนั้น เราเองก็ประสบปัญหายุ่งยากนานาประการ จะช่วยเหลือคนอื่นได้อย่างไร” แต่จงทราบความจริงว่า ศัตรูของชาวกิเบโอนก็คือศัตรูของชาวอิสราเอล และศัตรูของพี่น้องในพระคริสต์ก็คือศัตรูของท่านด้วยนอกจากนั้น พระเจ้าไม่ทรงต้องการให้ท่านช่วยคนใดด้วยความสามารถ กำลังและสติปัญญาของท่านเอง แต่ด้วยกำลังของพระเจ้า พระองค์ตรัสแก่โยชูวาว่า “อย่ากลัวเขาเลย เพราะว่าเราได้มอบเขาไว้ในมือเจ้าแล้ว จะไม่มีผู้ใดในพวกของเขาสักคนเดียวอาจต่อสู้กับเจ้าได้เลย” (ข้อ 8) โยชูวาเชื่อพระสัญญาของพระเจ้า ยกทัพไปทำศึกกับกษัตริย์อาโมไรต์ทั้งห้าองค์นั้น พระเจ้าก็ทรงทำตามสัญญา ช่วยชาวอิสราเอลในการสู้รบ โดยทำให้ศัตรูเกิดสะดุ้งแตกตื่น ปล่อยให้ทัพอิสราเอลฆ่าฟันอย่างไม่มีทางสู้ เมื่อศัตรูพยายามวิ่งหนี พระเจ้าก็ทรงบันดาลให้ลูกเห็บใหญ่ตกลงมาจากท้องฟ้า ทับพวกศัตรู โยชูวาเกรงว่าไม่อาจฆ่าศัตรูได้ก่อนตะวันตกดิน ศัตรูอาจหลบหนีไปได้ในเวลามืด จึงทูลขอพระเจ้าให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์หยุดอยู่กับที่ จนกว่าพวกเขา จะทำลายศัตรูเสียหมดสิ้น พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน บันดาลให้เวลาในวันนั้นยืดยาวออกไป จนกระทั่งศัตรูถูกฆ่าตามหมด

พระเยซูคริสต์ ทรงประทานสัญญาต่าง ๆ มากมายเกี่ยวกับการชนะความบาปหากเราเชื่อและวางใจในพระองค์ เชื่อพึ่งพระองค์ในศึกสงครามฝ่ายวิญญาณจิต พระองค์ก็ทรงช่วยให้เราได้รับชัยชนะ

2. อวสานของกษัตริย์อาโมไรต์ทั้งห้าองค์ (16-27)

เมื่อทหารฝ่ายศัตรู กำลังหนีเอาตัวรอด กษัตริย์อาโมไรต์ทั้งห้าองค์ก็หนีไปซ่อนตัวอยู่ในถ้ำแห่งหนึ่ง โยชูวาสั่งให้ทหารกลิ้งก้อนหินปิดปากถ้ำไว้ หลังจากไล่ฟันข้าศึกจนหมดแล้วก็กลับมายังถ้ำ สั่งให้ทหารนำตัวกษัตริย์ทั้งห้าองค์นั้นออกจากถ้ำ แล้วประหารชีวิตเสียในเย็นวันนั้น

บางครั้งศัตรูของเรา หรือนิสัยและความประพฤติที่ไม่ดีบางอย่าง อาจหลบซ่อนตัวได้ ดังเช่นกษัตริย์อาโมไรต์ทั้งห้าองค์นั้น จงอย่าพึงใจต่อความสามารถที่เราอาจบังคับตนเอง หรือความบาปนั้นได้เพียงชั่วคราว ด้วยมันอาจลุกขึ้นมาทำลายท่านอีกภายหลัง วิธีเดียวเท่านั้นที่จะกำจัดมัน คือฆ่ามันเสียหรือละทิ้งให้สิ้นซาก

3. เมืองอื่น ๆ ตลอดทางใต้ (28-37)

หลังจากนั้น โยชูวายกทัพไปตีเมืองอื่น ๆ ตลอดภาคใต้ เช่น เมืองเคดา (28) เมืองลิบนา (29) เมืองลาคิช (31) เมืองเฆเซอร์ (33) เมืองเอ็ฆโลน (34) เมืองเฮ็บโรน (35) เป็นต้น

ข. ชัยชนะทางฝ่ายเหนือ (บทที่ 11)

เมื่อได้ปราบศัตรูต่าง ๆ ทางภาคใต้ของดินแดนคานาอันแล้ว เจ้าเมืองต่าง ๆ ทางฝ่ายเหนือเห็นว่าภัยอันตราย กำลังคืบคลานมาสู่ตน จึงราวบรวมพลกำลังทหารเข้าด้วยกัน ทั้งทหารเดินเท้า ทหารม้าและรถศึก จำนวนดุจเม็ดทรายริมฝั่งทะเล เพื่อต่อสู้กับทัพอิสราเอล ถ้ามองดูในสายตามนุษย์ ทัพอิสราเอลไม่มีทางสู้รบเอาชนะศัตรูได้เลย เพราะพวกเขามีแต่ทหารเดินเท้า และไม่ชำนาญการรบเหมือนทหารของศัตรูแต่พระเจ้าตรัสสัญญาแก่โยชูวาอีกว่า “อย่ากลัวเขาเลย ด้วยว่าพรุ่งนี้ เวลาป่านนี้ เราจะมอบเขาไว้ให้ถูกประหารหมด ต่อหน้าอิสราเอล...” (6)

พระเจ้ามิได้ทรงให้โยชูวาฝึกฝนทหาร หรือจัดทหารม้า มิได้ให้เขาสร้างรถศึกทั้งเป็นเพราะพระองค์ทรงอยากให้ชาวอิสราเอลทราบข่าว ชัยชนะในการรบนั้นมิใช่อยู่ที่ทหารม้า หรือรถศึก หรือฝีมือของพลทหารแห่งอิสราเอล แต่พระองค์ต่างหากทรงเป็นผู้นำชัยชนะมาสู่เขา พวกเขาไม่จำเป็นที่ต้องพึ่งพาอาศัยสิ่งเหล่านี้ และพระองค์ไม่ทรงต้องการให้เขาเชื่อพึ่งในสิ่งเหล่านี้ด้วย นักกวีกล่าวไว้ในบทเพลงสดุดีว่า “มีบางคนกล่าวถึงรถรบ บางคนกล่าวถึงพลม้า แต่ฝ่ายพวกเราจะกล่าวถึงพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา” (สดุดี.20:7) และ “ซึ่งจะพึ่งม้า เพื่อให้รอดก็เป็นการเปล่า หรือจะรอดพ้นเพราะมีแรงมากก็หามิได้” (สดุดี.33:17)

พระเจ้าทรงพิสูจน์ความจริงนี้จากการกระทำพลม้า รถศึกและทหารเดินเท้าของศัตรูพินาศสิ้นโดยกำลังทัพของชนชาติอิสราเอล ซึ่งด้อยกว่าและอ่อนแอกว่าทุกด้าน

ค.สันติภาพอิสราเอล (บทที่ 12)

ในที่สุดชาวอิสราเอล ก็ยึดได้แผ่นดินคานาอันทั้งหมด แม้ยังมีชาวคานาอันทั้งหมด แม้ยังมีชาวคานาอัน และเมืองบางเมืองเหลืออยู่บ้าง แต่สงครามส่วนใหญ่นับว่าได้ยุติลงแล้ว อิสราเอลมีโอกาสได้

พักรบ ได้ชั่วคราวบทที่สิบสอง เป็นบทสรุปเหตุการณ์สู้รบทั้งหมดที่เกิดขึ้น ชัยชนะเป็นของพระเจ้า สันติสุขเกิดแก่ทัพอิสราเอล

เราไม่อาจเอาชนะตัวเอง หรือความบาปทั้งหมดได้ด้วยหลักปรัญชา สุภาษิตศีลธรรมหลักจรรยา สิ่งเหล่านี้ไม่แตกต่างอะไรกับรถศึกและรถม้า อาจจะช่วยเราได้บ้าง แต่ชัยชนะที่แท้จริงมาจากพระเยซูคริสต์ พระองค์ผู้สถิตอยู่ในเราจะทรงช่วยเราให้ชนะทุกอย่าง

บทเรียนที่ 10 ขุนศึกวัยแปดสิบห้า

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน โยชูวา 14: 6-15

ท่านเคยอยากได้สิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งมีคนสัญญาจะให้ แต่ต้องรอเป็นเวลานานแสนนานกว่าได้ไหม บางครั้งท่านรู้สึกท้อแท้ใจไม่อาจอดทนรอต่อไป หรือเกิดหมดศรัทธาต่อคำสัญญานั้นเสียก่อน คริสเตียนส่วนมาก ได้รับประสบการณ์เช่นนี้ พระเจ้าทรงสัญญาจะประทานพระพรแก่เขามากมาย เขารอรับพระพรนั้นจากพระองค์เป็นเวลานาน จนเกิดท้อแท้ใจ แจ่ยังไม่ได้รับพระพรเท่าที่ควร จากพระองค์เลย เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้นขุนศึกผู้เฒ่าวัย 85 หรือที่มีชื่อว่า คาเลบ คงจะให้คำตอบแก่ท่านได้

ก.คาเลบอ้างคำสัญญา (14: 6,9)

ขณะนั้น การศึกสงครามส่วนใหญ่ของชาวอิสราเอล ในดินแดนคานาอันได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ชาวอิสราเอลเริ่มได้รับสันติสุข ว่างเว้นจากการสงครามชั่วคราวโยชูวา ปุโรหิตและหัวหน้าพงศ์พันธ์อิสราเอล จึงถือโอกาสนั้น แบ่งดินแดนคานาอันทั้งหมดให้แก่ตระกูลต่าง ๆ โดยวิธีจับฉลากตามการทรงนำของพระเจ้า แต่ก่อนการจับฉลากแบ่งปันดินแดนจะเริ่มขึ้น คาเลบ ขุนผลผู้เฒ่าคนหนึ่งของอิสราเอล ได้เรียกร้องสิทธิพิเศษให้แบ่งดินแดนแก่เขา โดยไม่ต้องหยิบฉลาก โดยอ้างคำสัญญาที่โมเสสได้ให้แก่เขา เมื่อสี่สิบปีล่วงมาแล้ว เพราะโมเสสได้สาบานไว้ในเวลานั้นว่า “แผ่นดินซึ่งเท้าของท่านได้เหยียบแล้วจะเป็นที่ของท่าน และลูกหลานของท่านเป็นนิตย์” (ข้อ 9)

เหตุผลประการที่หนึ่งที่คริสเตียนส่วนมากไม่ได้รับพระพรจากพระเจ้า เป็นเพราะเขาไม่สนใจหรือไม่ทราบพระสัญญาของพระองค์ ที่บันทึกอยู่ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ทั้งนี้อาจเนื่องจากเขามิได้เอาใจใส่ต่อการอ่าน และการฟังพระวจนะของพระองค์ จึงไม่ทราบถึงพระสัญญาเหล่านั้น จงลองทดสอบตัวท่านเองดูว่า ท่านทราบพระสัญญาของพระเจ้าเกี่ยวกับสิ่งใดบ้าง ท่านทราบหรือไม่ว่า “พระเยโฮวาห์เป็นผู้ทรงบำรุงเลี้ยงข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่ขัดสน” (สดุดี 23:1) ท่านทราบหรือไม่ว่าพระเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐานทุกอย่างของท่าน ท่านทราบหรือไม่ว่า ท่านจะเป็นกษัตริย์ครองโลกร่วมกับพระองค์ ท่านทราบหรือไม่ว่า พระเจ้าทรงคุ้มครองดูแลท่านทุกเวลาและพระสัญญาอื่น ๆ อีกหลายร้อยหลายพันข้อ ล้วนบันทึกอยู่ในพระคริสตธรรมคัมภีร์หากท่านไม่ทราบและไม่เคยสนใจมาก่อน จงลองสนใจอ่านพระคำของพระองค์ตั้งแต่วันนี้ พยายามค้นดูทุกวรรคทุกตอนว่า พระเยซูคริสต์สัญญาอะไรกับท่านบ้าง แล้วท่านจะอัศจรรย์ใจและตื่นเต้นดีใจ ต่อสิ่งใหม่ ๆ มากกว่าที่ท่านคิดเสียอีก

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่คริสเตียนส่วนมากไม่ได้รับพระพรจากพระเจ้า เป็นเพราะเขาไม่เชื่อพระสัญญาของพระองค์ว่าเป็นจริง เขาได้อ่านและได้ฟังถึงเรื่องเกี่ยวกับพระพรเหล่านั้นมาเป็นเวลานาน แต่ไม่อาจเชื่อว่า พระสัญญาเหล่านั้นเป็นความจริงและตรัสโดยตรงแก่เขา ขายคนหนึ่งได้รับเช็คใบหนึ่งจำนวนหนึ่งพันบาท จากญาติสนิท เขาสั่นหัวบอกว่า "เป็นไปไม่ได้ที่ญาติคนนี้จะส่งเงินให้ผม" เขาจึงขว้างเช็คใบนั้นทิ้งเสียเป็นเรื่องที่น่าขบขันใช่ไหม คริสเตียนก็ปฏิบัติต่อพระสัญญา ของพระเจ้าเหมือนกับชายคนนั้นปฏิบัติต่อเช็คที่ญาติสนิทส่งมาให้ จึงไม่ได้รับพระพรอะไรแม้แต่นิดเดียว

คาเลบมิได้เป็นเช่นนั้น เขาทราบและได้จดจำคำสัญญาของโมเสสได้อย่างแม่นยำ แม้อายุของเขา 85 ปีแล้ว เขาไม่ลืมคำสัญญาของโมเสสแม้แต่น้อยและเขาเชื่อมั่นว่าคำสัญญาของโมเสสจะต้องเป็นจริง เมื่อถึงเวลาแบ่งปันดินแดน เขาจึงอ้างข้อสัญญานั้นต่อโยชูวาและพวกผู้เฒ่า ด้วยความมั่นใจว่า "ฝ่ายโมเสสได้สาบานไว้ในเวลานั้นว่า..." ท่านเชื่อมั่นในพระสัญญาของพระเยซูคริสต์มากมายเพียงใดท่านจะพูดในทำนองว่า "ฉันคิดว่า พระเยซูคริสต์จะประทาน...." หรือท่านกล่าวด้วยความเชื่อมั่นดุจ คาเลบว่า "พระเยซูคริสต์ทรงสัญญาในพระธรรมมัทธิวบทที่เจ็ดข้อเจ็ดว่า..." จงอ้างพระสัญญาเหล่านั้นต่อพระเยซูคริสต์และต่อทุกคน จงเชื่อว่าพระสัญญาของพระองค์เป็นความจริง มิใช่คำประพันธ์ มิใช่สิ่งที่ท่านคิดว่าเช่นนั้นเช่นนี้จงนำ "เช็ค" ซึ่งพระองค์ทรงประทานให้ท่านไปเบิกเงินจากธนาคารเพื่อเรียกร้องสิทธิที่ท่านควรจะได้รับ ดุจคาเลบที่เรียกร้องเอาดินแดนตามคำสัญญา

ข. คาเลบได้ประพฤติตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ทุกประการ (7,8,10-12)

คาเลบไม่เพียงแต่มีความเชื่อมั่นในพระเจ้า เขายังแสดงความเชื่อของเขาโดยการประพฤติ "ท่านได้ประพฤติตามพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเราทุกประการ" โดยเหตุนี้เขาจึงต้องกล้าอ้างคำสัญญาของโมเสสโดยไม่เกรงกลัว เขากล่าวเป็นพยานว่าเมื่ออายุของเขาได้สี่สิบปี ขณะนั้นโมเสสเป็นผู้นำของชนชาติอิสราเอล โมเสสใช้ผู้สอดแนม 10 คนเข้าไปสืบดูแผ่นดินคานาอัน ท่ามกลางผู้สอดแนมเหล่านั้น มีโยชูวาและคาเลบรวมอยู่ด้วย เมื่อกลับจากการสอดแนมแผ่นดิน ผู้สอดแนมอื่น ๆ ต่างตระหนักตกใจต่อสิ่งที่พบเห็น ด้วยพาเขาได้พบคนที่อาศัยในดินแดนนั้น ล้วนมีร่างกายใหญ่บึกบึนดุจยักษ์ ไม่มีทางที่จะต่อสู้เอาชนะได้ พวกเขาบอกให้โมเสสและชาวอิสราเอลว่าอย่าเข้าไปในดินแดนคานาอันเลย เกรงว่าจะถูกฆ่าตายเสียสิ้น ส่วนโยชูวาและคาเลบได้รายงานในสิ่งตรงกันข้าม เขาทั้งสองรายงานว่า แผ่นดินคานาอันบริบูรณ์ด้วยน้ำผึ้งและน้ำนมอีกทั้งผลหมากรากไม้ก็เจริญงอกงามผิดกว่าที่อื่น ๆ เป็นดินแดนที่เหมาะแก่การตั้งถิ่นฐาน ควรจะรีบเข้าไปยึดเอาดินแดนนี้ ตามพระสัญญาของพระเจ้าพระองค์จะทรงประทานให้พวกเขาเป็นแน่ เหล่าอิสราเอลไม่พอใจ ต่อคำรายงานของคนทั้งสองเป็นอันมาก ด้วยเกรงต่อภัยอันตรายที่รออยู่ข้างหน้า คิดจะขว้างเขาทั้งสองให้ตายด้วยก้อนหิน แต่ทั้งสองคนยึดมั่นอยู่ฝ่ายพระเจ้า เชื่อแน่ว่า พระเจ้าจะทรงนำเขาเข้าสู่แผ่นดินคานาอัน ชาวอิสราเอลเหล่านั้นที่ออกจากประเทศ

อียิปต์ด้วยกันกับเขาทั้งสองจึงได้ตายสิ้นในป่า เพราะความไม่เชื่อ เหลือแต่โยชูวา ซึ่งพระเจ้าทรงแต่งตั้งให้เป็นผู้นำอิสราเอลสืบต่อจากโมเสส และคาเลบขุนพลผู้เฒ่าซึ่งกำลังขอรับส่วนแบ่ง

นอกจากนั้น คาเลบยังสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าตลอดมา ในสมัยสี่สิบห้าปีก่อนเป็นอย่างไร บัดนี้อายุ 85 ปีเขาก็ยังคงแข็งแรงรับใช้พระเจ้าออกไปทำศึกอย่างนั้น พระเจ้าจึงได้ทรงประทานกำลังและความสมบูรณ์ ฝ่ายร่างกายให้เขาเป็นพิเศษ หลังจากที่เขาได้สู้รบเพื่อพระเจ้าและรอคอยพระองค์ด้วยความอดทนมาเป็นเวลานาน 45 ปี เขาจึงจะได้รับดินแดนตามคำสัญญา คริสเตียนไม่น้อยที่ร้อนรนรักพระเจ้าในแรกเริ่มแต่ค่อย ๆ เยือกเย็นอ่อนแอลงตามกาลเวลา ขาดความอดทนรอคอยพระเจ้า ท้อแท้ใจและหมดความเชื่อไปในที่สุด จึงไม่อาจได้รับพระพรจากพระองค์ คาเลบสัตย์ซื่อสู้รบเพื่อพระเจ้าและอดทนรอคอยเพื่อพระองค์เป็นเวลา 45 ปี จึงได้รับสิ่งที่ตนปรารถนาตามคำสัญญา ท่านได้สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าและอดทนรอคอยพระองค์เป็นเวลานานเท่าไร

พระเจ้าทรงอยากประทานพระพรให่แก่ทุกคน ทรงต้องการตอบคำอธิษฐานของท่าน แต่ความประพฤติหลายอย่างของท่าน ได้ขัดขวางพระพรและการทรงตอบคำอธิษฐานของพระเจ้า ท่านจะหวังสิทธิพิเศษบางอย่างจากรัฐบาลของท่านได้อย่างไรหากท่านมิได้ประพฤติตามกฎหมายของบ้านเมือง เหตุฉะนั้นพระเยซูคริสต์จึงตรัสสอนว่าก่อนที่ท่านจะอธิษฐานหากท่านมีเรื่องขุ่นข้องหมองใจกับพี่น้องของท่าน จงคืนดีกับพี่น้องของท่านก่อน จึงค่อยอธิษฐานทูลขอต่อพระองค์ ท่านมีสิ่งขัดขวางอะไรบ้าง ท่านมีศัตรูใดบ้างที่ต้องเอาชนะ จงทูลขอความช่วยเหลือจากพระเยซูคริสต์ ให้ท่านชนะสิ่งขัดขวาง และศัตรูเหล่านั้นแล้ว ท่านจึงจะมีความมั่นใจที่จะทูลขอพระพรจากพระเจ้า พระองค์ก็ทรงเทพระพรให้ท่านมากล้น จนท่านไม่มีที่เก็บไว้ได้อีก

ค.คาเลบรับส่วนแบ่ง (13-15)

ขุนศึกวัย 85 จำคำสัญญาที่โมเสสได้ให้กับเขา เขาเชื่อคำสัญญา และเรียกร้องเอาสิทธิตามคำสัญญานั้นด้วยความกล้า เพราะเขาประพฤติตามพระเยโฮวาห์ทุกประการ โยชูวาต้องมอบดินแดนที่คาเลบเรียกร้อง ให้ด้วยความยินดี เมื่ออวยพรแก่คาเลบแล้วก็มอบเมืองเฮ็บโรนให้เป็นสมบัติแก่คาเลบและบุตรหลานสืบต่อไปไม่มีความแน่นอนใดเทียบเท่ากับความแน่นอนที่ท่านจะได้รับพระพรจากพระเจ้า หากท่านมีความเชื่อและประพฤติตามพระเจ้า ดังคาเลบ ขุนศึกวัย 85 นี้

บทเรียนที่ 11 มารับส่วนแบ่งกันเถอะ

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน โยชูวา บทที่ 15 ถึงบทที่ 21

มีปัญหาอย่างหนึ่งที่สร้างความน่าปวดหัวให้แก่คนจำนวนไม่น้อย คือปัญหาความอยุติธรรมแห่งชีวิตมนุษย์ท่านเคยสงสัยไหมว่าทำไมบางคนจึงร่ำรวย บางคนยากจนบ้างมีวิชาความรู้สูง บ้างอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้เลย แม้แต่ในวงการคริสเตียนที่ได้ชื่อว่าบุตรของพระเจ้า บางคนได้รับพระพรจากพระเจ้ามาก ได้รับการประทานหลายอย่างมีความสามารถหลายด้าน แต่มีอีกจำนวนไม่น้อย ที่รู้สึกว่าตนได้รับพระพรและของประทานจากพระเจ้าน้อยเหลือเกิน ทั้ง ๆ ที่ตนพยายามปฏิบัติตามน้ำพระทัยพระเจ้าพยายามเอาชนะศัตรูทางฝ่ายวิญญาณจิต แต่ก็ไม่อาจได้รับของประทานจากพระเจ้าเหมือนคนอื่น ๆ นี่หมายความว่า พระเจ้าไม่ทรงยุติธรรมหรือ หากท่านมีปัญหานี้ที่จะบ่นและต่อว่ากับพระเจ้า ชาวอิสราเอลก็มีปัญหามากกว่าท่าน ให้เรามาศึกษาหาคำตอบจากพระวจนะของพระเจ้า ดังต่อไปนี้

ก.พระเจ้าทรงให้ของประทานแก่ทุกคน (13: 1-7)

สงครามในดินแดนคานาอันสงบเงียบแล้ว นับว่าชาวอิสราเอลได้รับชัยชนะอย่างเด็ดขาด ถึงเวลาที่พวกเขาจะแบ่งปันดินแดนทั้งหมด ตามที่พระเจ้าทรงสัญญาให้แต่มีปัญหาอยู่อย่างหนึ่ง คือมีดินแดนอีกหลายแห่งยังอยู่ในความปกครองของชาวคานาอัน ขณะนี้โยชูวาก็ชราภาพมากแล้ว ไม่อาจจะนำทัพออกไปขับไล่ชาวคานาอันตามที่ต่าง ๆ ให้หมดสิ้นได้ พระเจ้าจึงตรัสให้โยชูวาแบ่งดินแดนทั้งหมด ทั้งที่ตีได้และที่ยังเหลืออยู่แก่พงศ์พันธ์ต่าง ๆ ของชาวอิสราเอล ศัตรูที่เหลืออยู่ในดินแดนคานาอันนั้นมีจำนวนต่างกัน บางแห่งมีน้อย บางแห่งมีศัตรูมีกำลังค่อนข้างแข็งแรง แต่ในบางแห่งมีศัตรูที่อ่อนแอ คนส่วนมากมีนิสัยเลือกเอาสิ่งที่ตนอาจรับได้ง่าย ๆ เพื่อตัดปัญหาข้อยุ่งยากและความเข้าใจผิดทุกอย่างในภายหลัง โยชูวาจึงดำเนินการแบ่งดินแดน โดยการหยิบสลาก ตามวิธีของชาวยิวสมัยนั้น ส่วนแบ่งใดที่ยังมีศัตรูเหลืออยู่ ผู้ที่ได้รับส่วนแบ่งนั้นก็ต้องรับหน้าที่ขับไล่ศัตรูให้ออกจากแผ่นดินนั้น เหตุที่โยชูวาจัดการแบ่งดินแดนทั้ง ๆ ที่ยังมิได้ขับไล่ศัตรูออกอย่างสิ้นซาก ก็เพราะเขาเชื่อในพระสัญญาของพระเจ้าที่ตรัสว่า จะมอบดินแดนทั้งหมดให้แก่ชนชาติอิสราเอล แม้แต่ศัตรูเหล่านั้น พระองค์ก็ทรงมอบให้อยู่ในมือของชาวอิสราเอลแล้ว พวกเขาเพียงแต่ทำตามหน้าที่ของตนออกไปยึดเอาดินแดนเหล่านั้นมาเป็นของตน

ถ้าจะคิดตามความเข้าใจของมนุษย์ การแบ่งดินแดน โดยวิธีหยิบสลากดูเหมือนจะไม่สู้ยุติธรรมนัก เพราะบ้างหยิบได้ดินแดนผืนใหญ่ บ้างได้ดินแดนผืนเล็ก บ้างได้ที่ทำเลดี บ้างได้ทำเลไม่ดีนัก "พวกเรามาด้วยกันมิใช่หรือ" บางตระกูลอาจบ่นเช่นนี้ได้ "เหตุใดจึงได้รับส่วนแบ่งไม่เท่ากัน"

การหยิบสลากในสมัยก่อนเป็นวิธีที่ศักดิ์สิทธิ์ กระทำเฉพาะพระเนตรพระเจ้าโดยพระองค์เองทรงเป็นผู้ควบคุม หากผู้ใดคิดว่า ส่วนแบ่งที่ตนได้รับน้อยเกินไปหรือไม่ยุติธรรม ก็ไม่อาจต่อว่าผู้ใดได้นอกจากพระเจ้า

พระเจ้าประทานดินแดนให้แก่ทุกตระกูล นั่นเป็นความจริงที่ทุกคนยอมรับแต่หลายคนไม่เข้าใจทำไมพระองค์ทรงแบ่งให้แต่ละตระกูลไม่เท่ากัน เราไม่อาจจะให้คำตอบที่ถูกต้องแน่นอนได้ แต่พอจะอธิบายได้ว่า เพราะพระองค์ทรงทราบความต้องการ และความเหมาะสมของแต่ละตระกูล ทรงทราบว่า ตระกูลใดควรจะได้ส่วนแบ่งมาก ตระกูลใดควรจะได้ส่วนแบ่งน้อย เพื่อประโยชน์ส่วนตัวของพวกเขา

พระเจ้าก็ทรงทราบว่าผู้ใดควรจะได้รับพระพรและของประทานชนิดใด ทรงประทานให้แต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน มากน้อยตามที่พระองค์เห็นควร การได้รับของประทานจากพระเจ้า มากน้อยมิได้เป็นสิ่งสำคัญ แต่การรับใช้พระเจ้าได้มากน้อยเพียงใดเป็นสิ่งสำคัญกว่า ผู้ที่ได้รับของประทานจากพระเจ้าน้อย แต่รับใช้พระเจ้าสุดความสามารถ ย่อมดีกว่าคนที่ได้รับของประทานมาก แต่รับใช้พระเจ้าไม่เต็มที่ และพระเจ้าจะทรงเรียกร้องเอาจากเขาตามที่พระองค์ได้ประทานให้ ผู้ที่ได้รับห้าพันตะลันจะต้องหากำไรกลับคืนมาห้าพันตะลัน หากผู้ที่ได้รับห้าพันตะลันได้นำผลกำไรมาสู่พระเจ้าเพียงสี่พันตะลัน ก็ได้ชื่อว่าได้นำผลกำไรมาสู่พระเจ้า น้อยกว่าคนที่ได้ของประทานเพียงสองพันตะลัน และได้กำไรสองพันตะลัน ผู้ที่พระเจ้าทรงติเตียนมากที่สุด คือผู้ที่มิได้นำของประทานของพระเจ้า ไปก่อให้เกิดประโยชน์แก่พระองค์ ในสิ่งใดเลยโดยเหตุที่พระเจ้าทรงเห็นความจริงข้อนี้กระมัง จึงได้ประทานพระพรและความสามารถ แก่แต่ละคนไม่เท่ากัน

ข. พระเจ้าทรงประทานสิทธิพิเศษให้บางคน (13: 8-21:45)

การแบ่งปันดินแดนโดยวิธีหยิบสลากก็ได้ดำเนินไปเป็นที่เรียบร้อย พงศ์พันธ์ทุกตระกูล ได้รับส่วนแบ่งตามที่พระเจ้าประทานให้ แต่มีกรณีพิเศษที่น่าสนใจอยู่กรณีหนึ่งคือ มีคนบางพวกได้รับส่วนแบ่งโดยไม่ต้องหยิบสลาก พวกเขาเรียกร้องขอรับส่วนแบ่งโดยตรงจากโยชูวาและปุโรหิต ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น เราจะศึกษาสาเหตุที่เกิดแก่คนเหล่านั่น

มีชาวอิสราเอลห้าพวกที่ได้รับสิทธิพิเศษ

1. คาเลบ (14: 6-15) เขาเรียกร้องเอาดินแดนที่ตนปรารถนาจาก โยชูวาตามคำสัญญาที่โมเสสได้ให้ไว้กับเขาในขณะที่โมเสสยังมีชีวิตอยู่ เพราะความเชื่อและความสัตย์ซื่อของเขาที่มีต่อพระเจ้า

2. บุตรสาวของกิเลอาด (17:3-13) กิเลอาดมีบุตรสาวห้าคน แต่ไม่มีบุตรชายเลย ตามขนบธรรมเนียมประเพณีของอิสราเอล สตรีจะสืบสมบัติต่อจากบิดาไม่ได้ ในกรณีของกิเลอาด เขามีสิทธิจะรับมรดกในแผ่นดินคานาอัน แต่เขาได้ล่วงลับไปก่อน และไม่มีบุตรชายคนใดอาจสืบสมบัติของเขาได้ ในสมัยที่โมเสสเป็นผู้นำบุตรสาวทั้งห้าของกิเลอาดได้นำเรื่องนี้ร้องทุกข์ต่อโมเสส และโมเสสทำสัญญาจะให้ส่วนแบ่งแก่สตรีทั้งห้าคน เมื่อถึงเวลาแบ่งดินแดน สตรีทั้งห้าคนจึงเรียกร้องสิทธิที่ตนได้รับบทเรียนที่น่าสนใจที่นี่ก็คือ แม้สตรีจะไม่มีสิทธิรับมรดกตามกฎหมายแต่ในกรณีพิเศษ พระเจ้าก็ทรงประทานส่วนแบ่งให้ พระเจ้าก็ทรงประทานสิ่งต่าง ให้ท่าน หากพระองค์เห็นว่าจำเป็นสำหรับท่านและหากท่านได้เรียกร้องจากพระองค์

3. ตระกูลโยเซฟ (17: 14-18) ตระกูลโยเซฟรู้สึกว่า ส่วนแบ่งที่ตนได้รับนั้นน้อยเกินไป ด้วยตนเป็นตระกูลใหญ่ ต้องการที่ดินที่ใหญ่กว่านั้น โยชูวา ตกลงให้ส่วนแบ่งแก่เขาเพิ่มขึ้น แต่พวกเขาต้องรบขับไล่ศัตรูเอาเอง ตระกูลโยเซฟตกลงรับส่วนแบ่งเพิ่มนั้นและนำพวกพ้องขับไล่ศัตรูออก ยึดเอาดินแดนได้ตามปรารถนา

ความหิวกระหายทางฝ่ายวิญญาณจิต ความรู้สึกว่าตนยังไม่ดีพอในองค์พระเยซูคริสต์ และความยากได้ของประทานต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ตามพระสัญญาของพระองค์เป็นเคล็ดลับอย่างหนึ่งแห่งความเจริญเติบโตทางฝ่ายวิญญาณจิต

4. โยชูวา (19: 49, 50) โยชูวาเป็นผู้นำตัวอย่างที่ดีที่สุด เขามิได้เรียกร้องเอาดินแดนส่วนใดเลยทั้ง ๆ ที่เขาอาจทำได้ หลังจากชาวอิสราเอลทุกตระกูลได้รับส่วนแบ่งเรียบร้อยแล้ว พวกเขาพร้อมใจกันจัดดินแดนส่วนหนึ่งท่ามกลางเขาให้แก่โยชูวา ในทุกวันนี้มีผู้นำที่สละทุกอย่างเพื่อพระเจ้าและเพื่อคนอื่นอย่างโยชูวาบ้างไหม มีคริสตจักรกี่แห่งที่รักผู้นำของตน เหมือนอย่างชาวอิสราเอลที่รักผู้นำของพวกเขา

5. ตระกูลเลวี (บทที่ 21) ตระกูลมิได้รับส่วนแบ่งดินแดนใดโดยเฉพาะ แต่ได้รับสิทธิพิเศษให้อาศัยอยู่ในเมืองต่าง ๆ ของตระกูลอื่น ๆ สี่สิบแปดเมือง ด้วยพวกเขาเป็นตระกูลที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้รับใช้พระเจ้า ผู้มีครอบครัวใหญ่ที่สุดคงได้แก่ผู้รับใช้ของพระเจ้าทุกคนเพราะเขามีที่อยู่อาศัยและพี่น้องทุกแห่งทั่วโลก

พระเจ้าทรงให้ของประทานแก่ทุกคนมากน้อยตามที่พระองค์เห็นควรและพระองค์ทรงต้องการให้เราใช้ของประทานเหล่านั้น ให้เป็นประโยชน์แก่พระองค์จงอย่าห่วงใยต่อจำนวนส่วนแบ่งที่ได้รับ แต่จงห่วงใยว่าตนได้นำผลกำไรมาสู่พระองค์มากน้อยเพียงใด

บทเรียนที่ 12 รักษาตำแหน่ง “แชมเปี้ยน”

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน โยชูวา บทที่ 23-24

อาจจะไม่เป็นการยากเกินไปสำหรับนักมวย ที่จะขึ้นชกชิงตำแหน่งแชมเปี้ยนสิ่งที่ยากกว่านั้น คือการรักษาตำแหน่งแชมเปี้ยนที่ตนได้รับไว้ให้ได้ ถ้าเราจะอ่านประวัตินักมวยที่มีชื่อเสียงของโลก เราจะอัศจรรย์ใจเมื่อพบว่า มีน้อยคนนักหรือไม่มีเลยก็ว่าได้ ที่อาจรักษาตำแหน่งแชมเปี้ยน ของเขาได้ตลอดไป ครั้งหนึ่งเขาเคยรุ่งโรจน์มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักและกล่าวขวัญของคนทั่วไป แต่ต่อมาไม่กี่ปี ชื่อของเขาก็ค่อย ๆ จางหายไป พร้อมกับตำแหน่งแชมเปี้ยนที่หลุดลอยไปจากเขา ในชีวิตคริสเตียนก็มีความจริงหลายประการที่คล้ายคลึงกับนักมวย เราอาจต่อสู้เอาชนะศัตรูได้ไม่ยากนักหากเราเชื่อพึ่งในองค์พระเยซูคริสต์ แต่สิ่งที่ยากกว่านั้น คือการรักษาตำแหน่งแห่ง “ผู้ชนะ” นั้นตลอดไป โยชูวาตระหนักถึงความสำคัญข้อนี้ หลังจากการแบ่งปันดินแดนและสันติสุขให้เกิดแก่ชาวอิสราเอลแล้ว เขาก็สั่งสอนชาวอิสราเอล ให้รู้จักรักษาตำแหน่งชัยชนะนั้นไว้ตลอดไป และนี่ก็เป็นบทเรียนมีค่าที่สุดบทหนึ่งสำหรับคริสเตียนทุกท่านในปัจจุบัน

ก.การเตือนสอนครั้งแรก (บทที่ 23)

ขณะนี้โยชูวามีอายุมากแล้ว เป็นที่เชื่อกันว่าเขามีอายุประมาณ 110 ปี เขาจึงเรียกผู้เฒ่าผู้แก่ ผู้เป็นหัวหน้าตระลาการและพนักงาน เพื่อจะเตือนสอนพวกเขาด้วยราโชวาทของพระเจ้า การเตือนสอนครั้งนี้ จึงเป็นเฉพาะเหล่าผู้นำทั้งหลายเท่านั้นเพราะผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งต่ออนาคต ของชาวอิสราเอล ความเจริญก้าวหน้า ความเข้มแข็งหรือความพ่ายแพ้ ขึ้นอยู่กับผู้นำเหล่านี้ไม่น้อย ถ้ามีบทเรียนใดที่ชาวอิสราเอลจะต้องเรียนรู้ ผู้นำทั้งหลายต้องเรียนรู้ก่อน ถ้ามีกฎใดที่ชาวอิสราเอลต้องปฏิบัติ ผู้นำทั้งหลายต้อง ปฏิบัติก่อนคริสเตียนทุกคนได้รับการ แต่งตั้งให้เป็นผู้นำวิญญาณที่หลงหายมาสู่พระเจ้า บางคนได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้นำในคริสตจักร เป็นกรรมการในคณะอนุชนและในกิจกรรมต่าง ๆ ของพระเจ้า จงเรียนรู้บทเรียนต่าง ๆ จากพระเยซูคริสต์ก่อนจะนำคนอื่น ให้เรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับพระองค์ อนาคตของคริสตจักรและกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับคริสเตียนทุกท่าน พระเจ้าทรงมอบหน้าที่นี้ให้แก่ท่านแล้ว

เราอาจสรุปคำเตือนสอนของ โยชูวาไว้ในคำคำเดียว คือ “เชื่อฟัง” เชื่อฟังพระเจ้าตลอดไปเป็นนิจ เราไม่ทราบว่า เราจะรักษาตำแหน่ง “แชมเปี้ยน” นั้นได้อย่างไร แต่หากเราเชื่อฟังราโชวาทของ

พระองค์ทุกเวลา ปฏิบัติตามคำสั่งที่พระองค์ตรัสแก่ท่านทุกประการ ท่านก็จะรักษาตำแหน่งนี้และพระพรซึ่งพระองค์ประทานให้ไว้ได้ตลอดไปเป็นนิจ

เราเชื่อฟังได้อย่างไร นี่เป็นปัญหาใหญ่สำหรับคนในปัจจุบัน ดูเหมือนว่าคำว่า "เชื่อฟัง" ได้หลุดหายไปจากพนานุกรมของหนุ่มสาวในทุกวันนี้ มีน้อยคนนักที่รู้จักเชื่อฟังจริง ๆ ต่างชอบดำเนินตามความปรารถนา ขอตนเองหากประเทศชาติไม่มีกฎหมาย หากโรงเรียน บริษัท สำนักงานต่าง ๆ ไม่มีระเบียบวินัยที่วางไว้ ก็ไม่ทราบว่าอะไรจะเกิดขึ้นแก่สังคมมนุษย์ โยชูวาได้ให้คำแนะนำบางประการ ที่ช่วยเตือนสติและสอนใจเรา ให้รู้จักเชื่อฟังพระเจ้าตลอดไปเป็นนิจ

1.ระลึกถึงพระคุณและความสัตย์ซื่อของพระเจ้า (23: 3, 9, 10, 14)

โยชูวาได้เตือนให้ชาวอิสราเอลทราบว่าชัยชนะ และความสำเร็จซึ่งพวกเขาได้รับขณะนี้ มิได้เกิดจากการนำของเขา หรือความสามารถของกองทัพอิสราเอล แต่ "เยโฮวาห์พระเจ้าท่านเป็นผู้ทรงรบพุ่งแทนท่าน....พระเยโฮวาห์ได้ทรงขับไล่ชนประเทศที่มีกำลังมากไปข้างหน้าท่านแล้ว...คนหนึ่งในพวกท่านอาจขับไล่พันคน เพราะว่าเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ทรงรบสู้ฝ่ายท่านตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้แล้ว" พระเจ้าต่างหากที่ได้ทรงนำชัยชนะ มาสู่อิสราเอลและพระองค์ ยังได้ทรงประทานของทุกอย่างให้ตามที่ชาวอิสราเอลต้องการ "ในสิ่งสารพัดอันดีนั้น ซึ่งเยโฮวาพระเจ้าของท่าน ทรงตรัสถึงท่านแล้วหาได้ขาดสักสิ่งเดียวไม่" ความสัตย์ซื่อและพระคุณอันมากมายของพระเจ้าน่าจะเป็นแรงผลักดันเพียงพอ ที่จะให้เราเชื่อฟังพระองค์ เหตุใดเราต้องเชื่อฟัง คุณพ่อคุณแม่ของเรา ก็เพราะพระคุณของท่านมีต่อเรามากมายนัก เราไม่อาจตอบสนองได้ด้วยสิ่งใด นอกจากการแสดงออกด้วยการเคารพเชื่อฟังท่าน จงนับดูพระคุณของพระเยซูคริสต์ ที่มีต่อท่านตั้งแต่แรกเริ่มแล้วท่านจะต้องคุกเข่าลงสารภาพความผิดที่ท่านเนรคุณพระองค์ ไม่เชื่อฟังพระองค์เท่าที่ควร

การเชื่อฟังที่เกิดขึ้นจากการสำนึกถึงพระคุณนั้น เป็นการเชื่อฟังที่ออกจากจิตใจของตนด้วยการยินดี มิได้บังคับด้วยกฎหมายหรือวินัย การเชื่อฟังชนิดนี้แหละที่จะช่วยรักษาตำแหน่ง "แชมเปี้ยน" ของท่านได้

2.ระลึกถึงพระสัญญาของพระองค์ (23: 4,5)

พระเจ้าทรงสัญญาจะขับไล่ศัตรูที่เหลือให้ออกจากดินแดนคานาอัน จนหมดสิ้น หากชาวอิสราเอลเชื่อฟังพระองค์ ปฏิบัติทุกอย่างตามน้ำพระทัยของพระองค์พระเยซูคริสต์ก็ทรงสัญญาจะประทานให้แก่เรา อย่างไม่หมดสิ้น หากเราเชื่อฟังพระองค์ ท่านเชื่อพระสัญญาของพระองค์ทุกประการไหม

3.ระลึกถึงคำเตือนของพระองค์ (23:12,13,15,16)

ในทางตรงกันข้าม หากชาวอิสราเอลไม่เชื่อฟังพระเจ้า ความหายนะก็จะเกิดแก่พวกเรา "พระองค์จะทรงบันดาลให้สรรพสิ่งที่ชั่วร้ายบังเกิดแก่ท่านฉันนั้นจนทรงล้างผลาญเสียจากแผ่นดินอันดีนี้" ถ้าเราไม่อาจเชื่อพระสัญญาของพระเจ้าก็จงเกรงกลัวคำสิ่งใดบ้างที่ชาวอิสราเอลจะต้องเชื่อฟัง?

สิ่งใดบ้างที่ชาวอิสราเอลจะต้องเชื่อฟัง?

1. ต้องเชื่อฟังสรรพสิ่งที่จารึกไว้ในพระวจนะของพระเจ้า (23:6) คำว่า "สรรพสิ่ง" หมายถึงการเชื่อฟังทุกข้อ ยอมจำนนต่อพระวจนะ ของพระเจ้าทุกประการโดยไม่มีเหตุผลหรือคำแก้ตัวใด ๆ ทั้งสิ้น

2. ต้องแยกตัวออกจากชาวคานาอัน และความเชื่อของคนในแผ่นดินนั้นทุกอย่าง (13: 7,8) พระเยซูคริสต์ทรงสั่งให้เราแยกตัวออกจากความบาปอย่างเด็ดขาดอย่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับความบาปใด ๆ อีก และอย่าได้โอนอ่อนผ่อนตามความบาปชนิดใด

3. ต้องตั้งมั่นอยู่ฝ่ายพระเจ้าและรักพระองค์ตลอดไปเป็นนิจ (23: 8,11) เราแสดงความรักต่อพระองค์ ได้หลายวิธี เช่น การสรรเสริญพระเจ้า การร่วมนมัสการพระองค์ ในโบสถ์เป็นประจำ การเป็นพยานเพื่อพระองค์เป็นต้น

ข. การเตือนสอนครั้งที่สอง (บทที่ 24)

กระทำที่เมืองเซเค็ม โดยมีบรรดาอิสราเอลทุกตระกูลร่วมอยู่ด้วย คำเตือนสอนทุกอย่างในพระคริสตธรรมคัมภีร์ มิได้มีไว้สำหรับผู้นำในคริสตจักร แต่มีไว้สำหรับคริสเตียนทุกคน ไม่ใช่ผู้นำเท่านั้นที่ต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำเตือนสอนของพระเยซูคริสต์อย่างเคร่งครัด แต่คริสเตียนทุกคนจะต้องปฏิบัติตามด้วย

โยชูวาเตือนให้ระลึกถึงพระคุณของพระเจ้า ที่ได้ทรงช่วยและทรงนำพวกเขาตลอดมาอีกครั้งหนึ่ง กระนั้นก็ตาม มีหลายคนที่ยังคิดจะกราบไหว้มนัสการพระอื่นไม่ยอมเชื่อฟังพระเจ้าสิ้นทุกประการ โยชูวาจึงถือโอกาสนั้นให้ชาวอิสราเอลเลือกระหว่างการปฏิบัติพระของชาวต่างชาติ แม้พระเจ้าจะไม่พอพระทัยอย่างยิ่ง หากชาวอิสราเอลไม่เชื่อฟังพระองค์ แต่พระองค์ไม่ทรงบังคับผู้ใด ทรงปล่อยให้การตัดสินใจนี้ เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคคลเหล่านั้น โยชูวาประกาศว่า "ในวันนี้ก็ให้เลือกหาว่าปฏิบัติผู้ใด" คนอื่นจะตัดสินใจเลือกอะไรก็ตาม แต่โยชูวาทำสัตย์สาบานยืนยันว่า "แต่ฝ่ายเราทั้งครอบครัวจะปฏิบัติพระเยโฮวาห์"

พระธรรมโยชูวาจบลงด้วยข้อความที่น่าชื่นชมยินดียิ่ง "พวกอิสราเอลได้ปฏิบัติพระเยโฮวาห์จนสิ้น เวลาอายุแห่งโยชูวา" และโยชูวาก็ได้ถึงแก่กรรมเมื่ออายุ 110 ปี

พระเจ้าทรงมอบการตัดสินใจให้เป็นหน้าที่ของท่าน ที่จะเชื่อฟังพระองค์หรือขัดขืนคำสั่งของพระองค์ ตำแหน่งชนะเลิศ และพระพรที่ท่านจะได้รับขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของท่าน "ในวันนี้ก็ให้เลือกหาว่าจะปฏิบัติผู้ใด" ถ้าท่านต้องการตำแหน่งชนะเลิศและพระพรจากพระเจ้า ท่านต้องตอบเช่นเดียวกับโยชูวาว่า "แต่ฝ่ายเราทั้งครอบครัวจะปฏิบัติพระเยโฮวาห์"

บทเรียนที่ 13 บททบทวน

คำแนะนำสำหรับครูสอนรวีวารศึกษา

ในคริสตจักรบางแห่ง ทุก ๆ สามเดือน จะมีการประชุมจัดรายการพิเศษสำหรับชั้นเรียนรวีวารศึกษา ครั้งหนึ่ง โดยให้ชั้นต่าง ๆ มารวมกัน แต่ละชั้นอาจจัดรายการพิเศษ เสนอในที่ประชุมและเชิญนักเทศน์พูดสรุปเรื่องที่ได้เรียนมาแล้วในภาคนั้น หากชั้นต่าง ๆ เรียนเรื่องที่ไม่ตรงกัน ท่านอาจเชิญนักเทศน์ เทศน์ตามหัวข้อเรื่องที่ท่านเห็นว่าเหมาะสมและจำเป็นที่สุดในขณะนั้น

หากในคริสตจักรของท่าน มิได้ตั้งวันพิเศษไว้สำหรับโรงเรียนรวีวารศึกษาทุกสามเดือน ท่านก็อาจใช้อาทิตย์สุดท้ายนั้นสำหรับทบทวน หรือทดสอบบทเรียนที่เรียนมาแล้ว เพื่อนักศึกษาจะได้ไม่ลืมคำสอนอันมีค่ายิ่งนี้ก่อนจะเริ่มเรียนเรื่องใหม่

ท่านอาจจะเห็นความจำเป็นที่จะเน้นหัวข้อเรื่องบางข้อ อธิบายเพิ่มเติมให้เข้าใจดียิ่งขึ้น หรือคิดว่าควรจะให้โอกาศนั้นแก่นักศึกษา สำหรับการถามปัญหาและข้อข้องใจต่าง ๆ ก็ได้

คำถามต่อไปนี้ อาจเป็นประโยชน์ต่อการทบทวนของท่าน จงศึกษาด้วยตนเองก่อนปรับปรุงแก้ไข นำไปใช้ในชั้น อย่าลืมใช้แผนที่ประกอบ และให้นักศึกษาชี้สถานที่ที่ถูกต้องขณะที่ท่านอธิบาย

1. ชาวอิสราเอลภายใต้การทรงนำของโยชูวาเริ่มต้นเดินทางจากที่ใด?
2. ทำไมพระเจ้าจึงทรงเลือก โยชูวาเป็นหัวหน้า? เขามีคุณสมบัติที่ดีอะไรบ้าง
3. มีอุปสรรคและการใดบ้างที่ขัดขวางต่อการเข้าสู่ดินแดนคานาอัน?
4.ชาวอิราเอลข้ามแม่น้ำจอร์แดนอย่างไร?
5. ท่านได้รับบทเรียนอะไรบ้างเกี่ยวกับอุปสรรคและการข้ามแม่น้ำจอร์แดน?
6. ชาวอิสราเอลโจมตีเมืองใดเป็นเมืองแรก? จงบรรยายลักษณะของเมืองนั้น?
7. พวกเขาโจมตีเมืองเยรีโคอย่างไร? ทำไมจึงต้องเดินรอบเมืองเจ็ดครั้ง?
8. มีชาวเมืองเยรีโค คนใดที่รอดชีวิต? เพราะเหตุใด?
9. ท่านเรียนเรื่องความเชื่อจากนางราหับอย่างไรบ้าง?
10. ชาวอิสราเอล โจมตีเมืองอะไรต่อไป? จงบรรยายลักษณะของเมืองนั้น
11. เหตุใดพวกเขาจึงพ่ายแพ้ต่อชาวเมืองอัย?
12. ท่านได้รับบทเรียนอะไรจากการพ่ายแพ้ครั้งนี้?
13. พิธีศีลสุหนัต และการเลี้ยงปัสกาของพวกอิสราเอลอาจเปรียบเทียบกับพิธีศีลของคริสเตียนในปัจจุบันอย่างไรบ้าง?

14. เหตุใดพระเจ้าจึงทรงสั่งทำลายศัตรูทั้งหมด?

15. ชาวเมืองใดที่ทำอุบายหลอกลวงชาวอิสราเอล? เพราะเหตุใด?

16. ทำไมชาวอิสราเอลจึงถูกหลวกลวง?

17. พญามารซาตานอาจหลวกลวงท่านโดยวิธีใดบ้าง?

18. กองทัพอิสราเอลรบชนะกษัตริย์อาโมไรต์ทั้งห้าองค์อย่างไร?

19. จงเปรียบเทียบกำลังของข้าศึกทางฝ่ายเหนือกับกำลังของทัพอิสราเอล?

20. ทำไมพระเจ้ามิได้ตรัสให้ โยชูวา จัดพลม้าและรถรบสำหรับต่อสู้ศัตรู?

21. ขุนศึกวัย 85 คือผู้ใด? มีความเชื่อสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าเช่นใด?

22. คาเลบที่ได้รับส่วนแบ่งที่ดินของเขาอย่างไร?

23. ชาวอิสราเอลแบ่งดินแดนคานาอันโดยวิธีใด? ดีหรือไม่? เพราะเหตุใด?

24. ท่านคิดว่า ทำไมพระเจ้าจึงแบ่งดินแดนให้แก่ตระกูลต่าง ๆ ไม่เท่ากัน?

25. ทำไมพระเจ้าจึงให้ของประทานที่แตกต่างแก่บุตรพระองค์?

26. ตระกูลใดที่ไม่พอใจต่อส่วนแบ่งที่ตนได้รับ? และโยชูวาบอกให้เขาทำอย่างไร?

27. โยชูวาเป็นตัวอย่างที่ดีเกี่ยวกับรับส่วนแบ่งอย่างไร?

28.ตระกูลใดที่ไม่ได้รับที่ดินเป็นส่วนแบ่งของตน? พระเจ้าทรงให้พวกเขาอาศัยอยู่ที่ใด?

29. มีเคล็ดลับอะไรที่อาจช่วยให้ท่านรักษาตำแหน่ง “ชนะเลิศ” และพระพรได้ตลอดไป?

30. ท่านจะเชื่อฟังพระเจ้าได้อย่างไร? สิ่งใดบ้างที่ท่านควรเชื่อฟัง

31. ท่านได้รับบทเรียนอะไรบ้าง? จากหนังสือเล่มนี้?

ยังมีคำถามอื่นอีกมากมายที่ท่านอาจได้ ท่านอาจดัดแปลงเป็นคำถามถูกผิดหรือเติมช่องว่าง เพื่อช่วยให้การทบทวนสนุกและน่าสนใจยิ่งขึ้น หรือท่านอาจแบ่งเป็นสองพวกแข่งขันตอบคำถาม พวกใดตอบได้ถูกต้องมากที่สุดเป็นพวกชนะ นักศึกษาของท่านจะชอบการแข่งขันชนิดนี้มาก.